პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК и ТК КП ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გამოცემის 35-ე წელი
№ 100 (10186)

ხუთშაბათი, 28 აპრილი, 1955 წ.

ფასი 20 კაპ.

საჯარო ბიბლიოთეკა თბილისი

გაუმარჯოს დიდ საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირს—ჩვენი ქვეყნის ხალხთა მეგობრობისა და დიდებულ ბურჯს მთელ მსოფლიოში მშვიდობის ურყევ დასაყრდენს!

(საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის საპირველმაისო მოწოდებებიდან).

ერთიანობა მუშათა კლასის მძლავრი იარაღია მშვიდობისათვის ბრძოლაში

ომის ხერიოზული საფრთხის წინაშე, რომელსაც შეიცავს პარიზის შეთანხმებათა განხორციელება, განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა ენიჭება მშვიდობისა და კოლექტიური უშიშროებისათვის ბრძოლაში ევროპის ქვეყნების მუშათა კლასისა და მშრომელთა უფართოესი მასების ერთიანობის უზრუნველყოფის ამოცანას.

არავინ არის უფრო მამაცი, უფრო თანმიმდევრული, უფრო მტკიცე მოწინააღმდეგე ომისა, ვიდრე მუშათა კლასი, მშრომელთა მრავალმილიონიანი მასები. ვინც ახლა გერმანიის მილიტარიზმის აღორძინებას ამზადებს, დასავლეთ ევროპაში აგრესიულ ბლოკებს აკოწიწებს, ხალხებს მასობრივი მოსპობის იარაღით ემუქრება, მათ კარგად ესმით, რომ მხოლოდ მაშინ, როცა ისინი გათიშავენ, განაცალკევებენ დასავლეთ ევროპის ქვეყნების მუშათა კლასს, შეუძლიათ გზა გაუხსნან თავიანთი საომარი გეგმების განხორციელებას.

ამერიკის მონოპოლიებმა მრავალი მილიონი დოლარი დახარჯეს, მოახდინეს კაპიტალის დაქირავებული აგენტების მთელი არმიის მობილიზაცია, რათა გაეთიშათ ევროპის ბურჟუაზიული სახელმწიფოების პროფკავშირები, ხელი შეეშალათ ევროპის მშრომელთა მისწრაფებათა ერთიანობისადმი.

მაგრამ რაც უნდა ეცადონ რეაქციისა და აგრესიის ძალები, ისინი ვერ აიძულებენ მშრომელებს დაივიწყონ ერთიანობა ძირეული ინტერესებისა, რომლებიც აკავშირებენ შრომის ყველა ადამიანს. მუშათა კლასი მუდამ იყო და იქნება მშვიდობისათვის მოწინავე მებრძოლი. მას ახსოვს, რომ იმპერიალისტური ომი პირველ რიგში მშრომელებს აყენებს ტანჯვას, რომ გამალებული შეიარაღება და მილიტარიზაცია ყველაზე მძლავრ ლახვარს სცემს მათს სასიცოცხლო ინტერესებს, რომ ომის მომზადებასთან მუდამ გარდუვალად დაკავშირებულია რეაქციის შეტევა და იმ ელემენტარულ დემოკრატიულ თავისუფლებათა ლიკვიდაცია, რომლებიც კაპიტალისტური ქვეყნების პროლეტარიატმა კლასობრივ ბრძოლებში მოიპოვა. ყოველივე ეს თვითეული ქვეყნის მუშებს სტიმულს აძლევს გაერთიანდნენ მშვიდობისათვის ბრძოლაში, განამტკიცებს და აფართოებს საერთაშორისო პროლეტარულ სოლიდარობას.

ამ უკანასკნელი თვეებში გერმანიის მილიტარიზმის აღორძინების წინააღმდეგ და ატომური და წყალბადის იარაღის აკრძალვისათვის ბრძოლამ განსაკუთრებით შეუპოვარი ხასიათი მიიღო სწორედ იმიტომ, რომ ამ ბრძოლის ავანგარდში მუშათა კლასი, რომელიც გადამწყვეტ გავლენას ახდენს მშრომელთა სხვა ფენებზეც, პარიზის შეთანხმებათა წინააღმდეგ მიმართულმა გადაწყვეტილებებმა, რომლებიც მიიღეს დასავლეთ გერმანიის პროფკავშირთა გაერთიანებამ, ინგლისის უდიდესმა პროფკავშირებმა და საფრანგეთისა და იტალიის ძირითადმა პროფკავშირულმა გაერთიანებებმა, შეშფოთება გამოიწვია ატლანტიკის ბლოკის მმართველ წრეებში: აგრესიულ წრეებს ესმით, თუ რა დაუშრეტელი ძალები და შესაძლებლობანი მოიპოვება მუშათა კლასს ახალი ომის მომზადების წინააღმდეგ ბრძოლაში.

მშრომელთა მასობრივმა მოძრაობამ პარიზის შეთანხმებათა წინააღმდეგ და ატომური იარაღის აკრძალვისათვის, ევროპის სხვადასხვა ქვეყნის მუშათა კლასის წარმომადგენელთა საერთაშორისო შეხვედრებმა მოამზადა ევროპის ქვეყნების მშრომელთა და პროფკავშირთა წარმომადგენლების კონფერენცია, რომელიც ამ დღეებში მიმდინარეობდა და რომელიც მოწვეული იყო საფრანგეთის, იტალიის, დასავლეთ გერმანიის, გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის, პოლონეთისა და ჩეხოსლოვაკიის მშრომელთა ინიციატივით. კონფერენციას დაესწრნენ ევროპის 25 ქვეყნის მშრომელთა წარმომადგენლები, რომლებიც გამოგზავნა ევროპის სხვადასხვა პროფკავშირულმა მიმდინარეობამ. კერძოდ, მათ შორის იყვნენ სოციალისტები, ქრისტიანულ და დამოუკიდებელ პროფკავშირებში შემავალ მუშათა წარმომადგენლები. მთავარი საკითხი ამ კონფერენციაზე, რომელიც შეიკრიბა ძველ ქალაქ ლაიპციგში, რომლის სახელი მჭიდროდ დაკავშირებულია გერმანიის მუშათა მოძრაობის ისტორიასთან, იყო საკითხი ევროპის ქვეყნების მშრომელთა ერთიანობისა ევროპის ხალხთა უშიშროებისათვის ბრძოლაში.

ევროპის ქვეყნების მშრომელთა და პროფკავშირთა წარმომადგენლების კონფერენციის გადაწყვეტილებებით ახალი ეტაპი იწყება მუშათა კლასის მთელი ძალების მობილიზაციაში, რათა გზა გადაულობონ ომს. თავის მოწოდებაში ევროპის პროფკავშირებისადმი, მშრომელი ქალებისა და მამაკაცებისადმი კონფერენცია აცხადებს: „**თქვენი ერთიანობა თქვენი ძალაა. თუ გაერთიანდებით, შეძლებთ თქვენი ბრძოლით ხელი შეუშალოთ პარიზის შეთანხმებათა განხორციელებას, ჩაფუშოთ ატომური ომის მომზადების დანაშაულებრივი გეგმები, მიაღწიოთ იმას, რომ საერთაშორისო პრობლემები წყდებოდეს არა ძალის საშუალებით, არამედ მოლაპარაკების გზით**“.

ევროპის მშრომელთა ასეთი ფართო კონფერენციის მოწვევის თვით ფაქტი ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ პარიზის შეთანხმებათა განხორციელების წინააღმდეგ, დასავლეთ გერმანიის რემილიტარიზაციის წინააღმდეგ ბრძოლა გაგრძელდება და კიდევ უფრო დიდი ძალით გაჩაღდება, მოიცავს რა მშრომელთა ახალ ფენებს.

ახლა ევროპის ქვეყნების ორგანიზებული მუშები შედიან სამ ძირითად საერთაშორისო პროფკავშირულ გაერთიანებაში: პროფკავშირთა მსოფლიო ფედერაციაში, რომელიც წარმოადგენს ყველაზე მასობრივ და მუშათა კლასის ინტერესების ერთგულ საერთაშორისო პროფკავშირულ გაერთიანებას; თავისუფალ პროფკავშირთა საერთაშორისო კონფედერაციაში, რომელიც აერთიანებს ინგლისის, დასავლეთ გერმანიის პროფკავშირებს და სხვა კაპიტალისტური ქვეყნების პროფკავშირთა ნაწილს; ქრისტიანთა პროფკავშირების საერთაშორისო ფედერაციაში, რომელიც აერთიანებს იტალიის, საფრანგეთის, ბელგიისა და დასავლეთ ევროპის სხვა ქვეყნების ზოგიერთ პროფკავშირებს. ამ სამ პროფკავშირულ გაერთიანებას შორის არსებითი განსხვავება და უთანხმოებაა. მაგრამ ამ გაერთიანებებში შემავალ მშრომელებს აკავშირებთ ინტერესთა განუყრელი ერთიანობა მშვიდობისა და თავიანთი საარსებო უფლებებისათვის ბრძოლაში.

თუ ამ პროფკავშირულ ორგანიზაციებში შემავალმა მშრომელებმა გააერთიანეს თავიანთი ღონისძიებანი ახალი ომის საფრთხის წინააღმდეგ ბრძოლაში, ეს იმის მომასწავებელი იქნება, რომ პრაქტიკულად ევროპის ყველა ორგანიზებული მშრომელნი მჭიდროდ დაირაზმებიან ევროპის ყველა ხალხის მშვიდობიანი ცხოვრების, პროგრესისა და კეთილდღეობის დასაცავად.

ლაიპციგის კონფერენციამ ღია წერილით მიმართა სამ საერთაშორისო პროფკავშირულ ორგანიზაციას და ამ ორგანიზაციებში შემავალ ყველა პროფკავშირს. ღია წერილში ნათქვამია: „ჩვენ ღრმად გვწამს, რომ თუ თქვენ, საერთაშორისო პროფკავშირული ორგანიზაციები და პროფკავშირები, რომლებსაც თქვენ აერთიანებთ, ერთსულოვნად იმოქმედებთ მშვიდობის შესანარჩუნებლად, ამით შექმნით მშრომელთა შორის მოქმედების ერთიანობის უძლეველ მოძრაობას. ამრიგად თქვენ დიდად დაეხმარებით ხალხების მიერ უარყოფილ პარიზის შეთანხმებათა განხორციელების წინააღმდეგ ბრძოლის საქმეს, ხელს შეუწყობთ ატომური ხოცვა-ულეტის თავიდან აცილებას“.

პროფკავშირთა მსოფლიო ფედერაციის გენერალურმა მდივანმა ლუი საიანმა განაცხადა, რომ მაისის დამდეგს პროფკავშირთა მსოფლიო ფედერაცია განიხილავს საკითხს იმის შესახებ, რომ მოეწყოს პროფკავშირთა მსოფლიო შეხვედრა სამივე უდიდესი საერთაშორისო პროფკავშირული ცენტრის მონაწილეობით. ევროპის ქვეყნების მშრომელებზე, რომლებიც შედიან თავისუფალ პროფკავშირთა საერთაშორისო კონფედერაციასა და ქრისტიანთა პროფკავშირებს საერთაშორისო ფედერაციაში, საგრძნობლად იქნება დამოკიდებული ამ დიდმნიშვნელოვანი წამოწყების წარმატება.

თავისუფალ და ქრისტიანთა პროფკავშირების საერთაშორისო გაერთიანებათა ხელმძღვანელები უარყოფითად მოეკიდნენ ლაიპციგის კონფერენციის მოწვევას. მაგრამ ამ პროფკავშირთა ადგილობრივი ორგანიზაციების მთელი რიგი წარმომადგენელნი, თავიანთ ხელმძღვანელთა სურვილის მიუხედავად, ჩამოვიდნენ ლაიპციგს, რაც იმას მოწმობს, რომ ამ პროფკავშირულ გაერთიანებებში ძლიერდება ერთიანობისადმი მისწრაფება. ახლა საქმე ეხება იმას, თავისუფალ და ქრისტიანთა პროფკავშირების ხელმძღვანელები ანგარიშს გაუწევენ ხალხის მასების ნებას, თუ იკისრებენ მძიმე პასუხისმგებლობას საერთაშორისო მუშათა მოძრაობის წინაშე იმისათვის, რომ უარს იტყვიან ერთობლივ ბრძოლაზე აგრესიული სამხედრო გეგმების წინააღმდეგ, რომლებიც საფრთხეს უქმნიან ევროპის ხალხებს.

ახლა უფრო მეტად, ვიდრე ოდესმე, ნათელია, რომ მშვიდობა შენარჩუნებულ და განმტკიცებულ იქნება, თუ ხალხები თავიანთ ხელში აიღებენ მშვიდობის შენარჩუნების საქმეს და ბოლომდე დაიცავენ მას. აგრესიულ იმპერიალისტურ წრეებს, რომლებიც მზად არიან რელსებზე შეაყენონ და აამუშაონ გერმანიის მილიტარიზმის სამხედრო მანქანა და რომლებსაც განზრახული აქვთ ახალი შეტევა მუშათა კლასის სახიცოცხლო უფლებებსა და ინტერესებზე ომის მომზადებისათვის, არ შეუძლიათ მტკიცედ იგრძნონ თავი, რადგან მათ აშინებთ სახალხო მოძრაობა მშვიდობისათვის. აგრესორები ერთმანეთში კინკლაობენ მოგებისათვის; მშრომელებს კი არა აქვთ საფუძველი მტრობისა და შუღლისათვის — მათ აერთიანებთ მშვიდობისათვის, კაცობრიობის უკეთესი მომავლისათვის ბრძოლის დიადი იდეები.

ერთიანობა და დარაზმულობა ყოველთვის იყო მუშათა კლასის მძლავრი იარაღი. მუშათა კლასი, სათავეში ჩაუდგება რა ხალხის ბრძოლას მშვიდობისათვის, ეროვნულ და საერთაშორისო მოძრაობას მშვიდობის დაცვისათვის, დარაზმავს რა თავის რიგებს, ახალ წარმატებებს მოიპოვებს კეთილშობილური მიზნის — კაცობრიობის მშვიდობიანი, ბედნიერი მომავლის უზრუნველყოფის განხორციელებაში.

საბჭოთა კავშირის მშრომელები მხურვალედ მიესალმებიან ლაიპციგის კონფერენციის გადაწყვეტილებებს, რომელმაც დიდმნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანა მშვიდობის საქმეში.

მშრომელთა საერთაშორისო სოლიდარობის მოახლოებული დღესასწაული, ყველა ქვეყნის მუშათა ძმობის დღე—პირველი მაისი — კვლავ ცხადყოფს მშრომელთა ერთიანობას მშვიდობის განმტკიცებისათვის, თავიანთი სასიცოცხლო უფლებებისათვის ბრძოლაში.

„პრავდის“ 27-IV მოწინავე.

მშენებელთა რესპუბლიკური თათბირი

გუშინ, 27 აპრილს საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს სხდომათა დარბაზში გაიხსნა მშენებელთა რესპუბლიკური თათბირი, რომელშიც მონაწილეობენ სამრეწველო და სამოქალაქო სამშენებლო ობიექტების ხელმძღვანელები, არქიტექტორები, საპროექტო ორგანიზაციების მუშაკები, საშენ მასალათა მთელი რიგი საწარმოების და სამეცნიერო-კვლევითი დაწესებულებების მუშაკთა, სამინისტროებისა და ხელმძღვანელი რესპუბლიკური ორგანოების წარმომადგენლები.

დილის სხდომაზე თათბირმა მოისმინა საქართველოს სსრ საქალაქო და სასოფლო მშენებლობის მინისტრის ამხ. გ. ჯაბუას მოხსენება რესპუბლიკაში საქალაქო და სასოფლო მშენებლობის გაუმჯობესების ღონისძიებათა შესახებ, საქართველოს სსრ საშენ მასალათა მრეწველობის მინისტრის ამხ. გ. ზამბახიძის მოხსენება საშენ მასალათა მრეწველობის, ასაწყობი რკინაბეტონის კონსტრუქციებისა და საშენი დეტალების წარმოების შემდგომი განვითარების პერსპექტივის შესახებ და საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული არქიტექტურის სამმართველოს უფროსის ამხ. ბ. ლორთქიფანიძის მოხსენება მშენებლობის ინდუსტრიალიზაციის პირობებში არქიტექტურისა და ტიპური დაპროექტების შესახებ.

მოხსენებათა გამო დაიწყო კამათი.

დღეს მშენებელთა თათბირი მუშაობას გაგრძელებს.

საბჭოთა საქართველოს დღე

* * *

საპირველმაისო სოციალისტური შეჯიბრება

თბილისი. თბილისელ ფეიქართა საპირველმაისო სოციალისტურ შეჯიბრებაში მასობრივად დაწინაურდნენ ახალი ადამიანები—მქსოველები, მჩიჩავები, მეფთილეები. **სურათზე:** მაუდ-კამოლის კომბინატის მოწინავე მეფთილე თ. ჯგუტაშვილი (მარცხნივ) თავის მუშაობის ხერხს აცნობს წარმოებაში ახალმოსულ ო. ოდიშელიძეს. ფოტო შ. გოკაძისა.

მოწინავე შახტში

ტყიბული. (საკ. კორ.). ლენინის სახელობის შახტის კოლექტივმა, რომელიც ტყიბულელ მეშახტეთა შორის საპირველმაისო სოციალისტური შეჯიბრების ინიციატორად გამოვიდა, ახალი წარმატება მოიპოვა — ქვახაშირის ამოღების 4 თვის დავალება ვადამდე შვიდი დღით ადრე შეასრულა და იკისრა თვის ბოლომდე სამშობლოს მისცეს დამატებით მრავალი ათასი ტონა ქვანახშირი.

შეჯიბრებით ნაკისრი ვალდებულების განაღდებისათვის ბრძოლაში დაწინაურდა იმ უბნის კოლექტივი, რომელსაც ა. ცირეკიძე ხელმძღვანელობს. მოწინავეთა რიგებში არიან აგრეთვე ა. კობახიძისა და ო. მამარდაშვილის უბნების კოლექტივები. ამ უბნების მეშახტეები ყოველდღიურ გეგმებს 105-110 პროცენტით ასრულებენ.

აპრილის საწარმოო დავალებათა ვადამდე შესრულებაში კაკეთესი წარმატებები მოიპოვეს დ. აფრიდონიძის, ა. მოწონელიძისა და ჯ. გიორგაძის ცვლებმა.

ნაფარეული ინვეეს ხირსას

ნაფარეულის მევენახეობის საბჭოთა მეურნეობამ გასულ წელს წარმატებას მიაღწია ყურძნის მოსავლიანობის გადიდებისათვის ბრძოლაში. საშუალოდ ჰექტარზე აქ 103 ცენტნერი მოსავალი მოიყვანეს და სახელმწიფოს გეგმის გადამეტებით ჩააბარეს რამდენიმე ასეული ტონა ყურძენი, გადაჭარბებით შეასრულეს პროდუქციის გამოშვების გეგმა და სრულიად საკავშირო სოციალისტურ შეჯიბრებაში მესამე ადგილი მოიპოვეს.

მეურნეობის კოლექტივი პირველი მაისისათვის მზადების დღეებში წარმატებით იბრძვის ახალ წარმატებათა მოპოვებისათვის. ნაფარეულელმა მევენახეებმა ვალდებულება იკისრეს სრულმოსავლიანი ვენახის თვითეულ ჰექტარზე მოიყვანონ იმაზე 15 ცენტნერით მეტი ყურძენი, ვიდრე ეს გეგმით არის გათვალისწინებული, ხოლო ყველაზე სრულმოსავლიანი 30 ჰექტარი ვენახის თვითეულ ჰექტარზე — სამუალოდ 150-160 ცენტნერი; გადაჭარბებით შეასრულონ ყურძნის დამზადების სახელმწიფო დავალება, გეგმის გადამეტებით მისცეს სახელმწიფოს 15 ათასი დეკალიტრი ღვინო; გასულ წელთან შედარებით საგრძნობლად შეამცირონ დანახარჯები თვითეული ჰექტარი ვენახის დამუშავებაზე და ყურძნის თვითღირებულება — სულ ცოტა 5 პროცენტით; მიმდინარე წლის შემოგდომაზე გააშენონ 100 ჰექტარი ვენახი, გადაიქცეონ საბჭოთა მეურნეობა მაღალრენტაბელურ მეურნეობად, გადაჭარბებით შეასრულონ მოგების გეგმა.

ამ ვალდებულებათა შესრულებისათვის ნაფარეულის საბჭოთა მეურნეობის მუშაკებმა სოციალისტურ შეჯიბრებაში გამოიწვიეს ხარაგაულის მევენახეობის საბჭოთა მეურნეობის კოლექტივი.

დედაქალაქის ბიუჯეტი

ამ დღეებში გაიმართა თბილისის მშრომელთა დეპუტატების მეხუთე მოწვევის საქალაქო საბჭოს მეორე სესია, რომელმაც მოისმინა და განიხილა საქალაქო საბჭოს აღმასკომის საფინანსო განყოფილების გამგის დეპუტატ კ. სოხაძის მოხსენება ქალაქ თბილისის 1955 წლის ბიუჯეტისა და ქალაქ თბილისის 1954 წლის ბიუჯეტის შესრულების შესახებ.

მომხსენებელმა და კამათში გამოსულმა დეპუტატებმა აღნიშნეს, რომ ჩვენი რესპუბლიკის დედაქალაქის მშრომელებმა გასულ სამეუნნეო წელს გარკვეულ წარმატებებს მიაღწიეს სახალხო-მეურნეობის დარგების შემდგომი აღმავლობის, ჯანმრთელობის დაცვის გაუმჯობესებისა და კულტურული მშენებლობის საქმეში. 1954 წელს მრეწველობის საერთო პროდუქციის გამოშვების გეგმა შესრულდა 103,7 პროცენტით. თბილისის ჯანმრთელობის დაცვის ქსელს შეემატა 200-საწოლიანი ინფექციური საავადმყოფო, ორჯონიკიძისა და 26 კომისრის რაიონებში გაიხსნა პოლიკლინიკები, ვაზიანში—10-საწოლიანი საავადმყოფო, გაიზარდა სანიტარულ მანქანათა, ტროლეიბუსისა და ტრამვაის ვაგონთა რიცხვი, დამთავრდა საზაფხულო კინოთეატრის მშენებლობა კომუნარების ბაღში და სხვ.

სესიის მონაწილეებმა ყურადღება გაამახვილეს იმ ნაკლოვანებებზე, რომლებიც ცალკეულ საწარმო-დაწესებულებათა მუშაობაშია.

მიუხედავად იმისა, რომ თბილისის 1954 წლის ბიუჯეტი დამაკმაყოფილებლად შესრულდა, ადგილი ჰქონდა ცალკეული წყაროებიდან შემოსავლის დანაკლისს, ამასთან არ იქნა ათვისებული ზოგიერთი ღონისძიების განსახორციელებლად გამოყოფილი თანხები. სამეუნნეო წელი ქალაქის საბინაო სამმართველოს სარემონტო-სამშენებლო კანტორამ 180 ათასი მანეთის მოგების ნაცვლად 4,7 ათასი მანეთის ზარალით დაამთავრა. ზარალით დაამთავრეს გასული წელი ქიროვის რაისაბჭოს აღმასკომის სარემონტო-სამშენებლო კანტორამ, გაჯის მექანიკურმა ქარხანამ. ათვისებული არ იქნა საბინაო მშენებლობისათვის, სახალხო განათლებისათვის, ჯანმრთელობის დაცვისათვის გათვალისწინებული მილიონობით მანეთი. ადგილობრივი მრეწველობის საწარმოებს არ შეუსრულებიათ 15 სახის პროდუქციის გამოშვების გეგმა. ამ სისტემის საწარმოთა მუშაობის სერიოზული ნაკლია აგრეთვე დაბალი ხარისხის გაჯის, კრამიტის, საღებავების და სხვა საქონლის გამოშვება.

სესიაზე აღინიშნა, რომ ჯერ კიდევ დაბალია საბინაო მშენებლობის ტემპები. გასულ წელს 14.100 კვადრატული მეტრის ნაცვლად საექსპლოატაციოდ გადაეცა 4.884 კვადრატული მეტრი საცხოვრებელი ფართობი. საქართველოს სსრ საქალაქო და სასოფლო მშენებლობის სამინისტროს № 1 სამშენებლო ტრესტი სისტემატურად აჭიანურებს სამუშაოებს, ვერ უზრუნველყოფს მშენებლობათა დროზე დამთავრებას.

სარემონტო-სამშენებლო კანტორები ხშირად მთელი პასუხისმგებლობით არ ეკიდებიან სარემონტო სამუშაოებს, ამიტომაც მათი ხარისხი ზოგჯერ დაბალია. ამ კანტორებს მეტი დახმარება ესაჭიროებათ, განსაკუთრებით ავტოტრანსპორტით და საშენი მასალებით, — თქვა დეპუტატმა ნ. ორჯონიკიძემ.

როგორც დეპუტატმა თ. მათიაშვილმა აღნიშნა, თბილისის სკოლების საგრძნობ ნაწილში მეცადინეობა ორ და სამ ცვლად მიმდინარეობს, ხოლო სკოლების მშენებლობის გეგმები არ სრულდება, შესრულებულ სამუშაოთა ხარისხიც ზოგჯერ დაბალია.

ცალკეულ ტრესტებსა და სამმართველოებს შორის არ არის მჭიდრო კავშირი, რასაც საქმისათვის ზიანი მოაქვს. მაგალითად, შაუმიანის ქუჩა მოასფალტების რამდენიმე დღის შემდეგ გათხარეს კანალიზაციის მილების ჩასაწყობად, რითაც წყალში ჩაყარეს წინათ შესრულებულ სამუშაოზე დახარჯული თანხა. ამის შესახებ სესიაზე ილაპარაკა დეპუტატმა ა. აზიროვმა.

თბილისის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარემ დეპუტატმა მ. მაღრაძემ მკაცრად გააკრიტიკა აბანო-სამრეცხაოებისა და სპარიკმახეროების, „თბილწყალსადენის“, „თბილკანალიზაციის“ ტრესტებისა და სხვა ორგანიზაციების მუშაობაში არსებული ნაკლოვანებები.

თბილისის 1955 წლის ბიუჯეტი როგორც შემოსავლის, ისე გასავლის ნაწილში განსაზღვრულია 319.267 ათასი მანეთის ოდენობით, რაც სავსებით შეესაბამება იმ ამოცანებს, რომლებიც დასახულია ჩვენი რესპუბლიკის დედაქალაქის წინაშე მომდინარე წელს. 1955 წლის ბიუჯეტი ითვალისწინებს საცხოვრებელი ფართობის ზრდას 15.577 კვადრატული მეტრით. აგვისტოში დამთავრდება აბანოების მშენებლობა ლენინისა და ორჯონიკიძის რაიონებში. საგრძნობი თანხებია გათვალისწინებული ქუჩების კეთილმოწყობისა და რეკონსტრუქციისათვის, პირველი სექტემბრისათვის თბილისელ მოსწავლეები 4 ახალ სასკოლო შენობას მიიღებენ.

საქალაქო საბჭოს სესიამ დაამტკიცა 1954 წლის ბიუჯეტის შესრულების ანგარიში და ქალაქის 1955 წლის ბიუჯეტი.

ურღვევი მეგობრობის აღსანიშნავად

მახარაძე. (საკ. კორ.). მოძმე უკრაინის სს რესპუბლიკის ხერსონის ოლქის გენიჩესკის რაიონისა და მახარაძის რაიონის კოლმეურნეებს მტკიცე, ურღვევი მეგობრობა აკავშირებთ.

ამ ორი რაიონის მშრომელთა მჭიდრო მეგობრობის აღსანიშნავად ქ. გენიჩესკის ერთ-ერთ მთავარ ქუჩას მახარაძის სახელი ეწოდა.

მახარაძის რაიონის სოფელ სილაურის კოლმეურნეებმა უკრაინელებთან მტკიცე მეგობრობის პატივსაცემად დაიყენეს საკითხი სოფელ სილაურს გადაერქვას სახელი და ეწოდოს სოფელი გენიჩესკი.

მახარაძის რაისაბჭოს აღმასკომმა თხოვნით მიმართა საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმს, რათა მან დააკმაყოფილოს სილაურის კოლმეურნეთა სურვილი — სოფელ სილაურს ეწოდოს სოფელი გენიჩესკი, ხოლო სილაურის სასოფლო საბჭოს გენიჩესკის სასოფლო საბჭო.

მეჩაიეთა ღირსების საქმე

ჩაის პლანტაციებში პასუხსაგებ სამუშაოთა პერიოდი დადგა. ზოგიერთ კოლმეურნეობაში დაიწყო ჩაის მწვანე ფოთლის შერჩევითი კრეფა. მალე ჩაის ნედლეულის დამზადება მასობრივად გაჩაღდება. დიდი შემოქმედებითი შრომა მოელით სუბტროპიკული რაიონების კოლმეურნეებს, საბჭოთა მეურნეობებისა და ჩაის ფაბრიკების მუშებს, სპეციალისტებს.

ჩაის მრეწველობის მუშაკთა წინაშე დასახულია უმნიშვნელოვანესი ამოცანა — წელს მიაღწიონ ქართული ჩაის ხარისხის მკვეთრად ამაღლებას. მზა პროდუქციის გაუმჯობესებისათვის ბრძოლა კი უშუალოდ ჩაის პლანტაციებში იწყება. ფოთლის თავის დროზე კრეფა და მისი მიმღებ პუნქტებში, ფაბრიკებში გადასამუშავებლად დროულად გადაზიდვა იმის წინასწარი პირობაა, რომ მივიღოთ ხარისხოვანი პროდუქცია. ჩაის ფაბრიკები შეიარაღებული არიან ტექნიკის უკანასკნელი სიტყვის მიხედვით. გვყავს ტექნოლოგთა მომზადებული კადრები. მათს უნარიან მუშაობაზე დამოკიდებულია ჩაის მზა პროდუქციის ხარისხის ამაღლება.

ჩვენი რესპუბლიკის მშრომელები, აღფრთოვანებულნი საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის იანვრის პლენუმის გადაწყვეტილებებით, ენერგიულად შრომობენ, რათა თავიანთი წვლილი შეიტანონ სოფლის მეურნეობის მკვეთრი აღმავლობისათვის ბრძოლაში. ამის შედეგია, რომ წელს კოლმეურნეობები, საბჭოთა მეურნეობები, ჩაის ფაბრიკები უკეთესად მოემზადნენ ახალი სეზონისათვის, ვიდრე გასულ წლებში.

ამასთან არ შეიძლება ითქვას, რომ ამ საქმეში ყველაფერი რიგზე იყოს. ამ დღეებში „კომუნისტი“ იუწყებოდა, რომ ქობულეთის რაიონის აუყვის ჩაის ფაბრიკის კინკიშას და კვირიკეს მიმღები პუნქტები ყოველმხრივ არ არიან მზად სეზონისათვის. ცუდად არის შეკეთებული ჩაქვის მეორე ჩაის ფაბრიკის ბობოყვათის მიმღები პუნქტი.

არადამაკმაყოფილებლად მიმდინარეობს ზოგიერთი ახალი ფაბრიკის მშენებლობა. ჯვარის ჩაის ფაბრიკა საექსპლოატაციოდ მზად უნდა ყოფილიყო 15 აპრილისათვის. დაწესებული ვადა გავიდა, ფაბრიკა კი მთლიანად არ არის მზად. ბევრად უკეთესი მდგომარეობა არ არის დრანდის ჩაის ფაბრიკაშიც. საქართველოს ჩაის ტრესტის ხელმძღვანელები მოვალენი არიან მიიღონ ენერგიული ზომები ჩამორჩენის დასაძლევად.

უნდა აღინიშნოს, რომ ტექნიკის სიახლენი ჩაის ფაბრიკებში დღემდე არადამაკმაყოფილებლად ინერგება. წელს გადაიდგა ერთგვარი ნაბიჯები ამ საქმის წინ წასაწევად. რესპუბლიკის სამ ფაბრიკაში ცდის სახით დაიდგა საფიქსაციო აგრეგატი, რომელიც აერთებს ჩაის გადამუშავების ორ პროცესს — დაორთქლვასა და შეშრობას. ეს პროგრესული დანადგარი შრომის ნაყოფიერების გადიდებასთან ერთად საწვავისა და ელექტროენერგიის დიდ ეკონომიას იძლევა. შ. მარდალეიშვილის სისტემის საღონი აგრეგატი იმუშავებს ჩაის 7 ფაბრიკაში. საქართველოს სსრ სასურსათო საქონლის მრეწველობის სამინისტროს, საქართველოს ჩაის ტრესტის, ჩაის რაიონების პარტიული ორგანიზაციების უმნიშვნელოვანესი ამოცანაა სისტემატურად იბრძოლონ ჩაის მრეწველობაში ტექნიკის პროგრესისათვის.

მეჩაიეთა შრომის ნაყოფიერების გადიდების საფუძველია მათი მუშაობის პირობების შემდგომი გაუმჯობესება. დიდი მნიშვნელობა აქვს კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში მკრეფავთა უზრუნველყოფას სპეცტანსაცმლით. წლების მანძილზეა ლაპარაკი მკრეფავთა მომარაგებაზე სპეცტანსაცმლით, საქმე კი ადგილიდან არ იძვრის. საბჭოთა მეურნეობებს ყველა პირობა აქვთ იმისათვის, რომ მოაგვარონ ეს საკითხი. მაგრამ საქართველოს სსრ საბჭოთა მეურნეობების სამინისტრო რატომღაც ნაკლებ ინტერესს იჩენს ამ საკითხისადმი.

ცნობილია, რომ მაისი ჩაის ხარისხოვანი ფოთლის წლიური გეგმის შესრულების გადამწყვეტი თვეა. ამისათვის აუცილებელია კოლმეურნეობები, საბჭოთა მეურნეობები ყოველმხრივ მომზადებული შეხვდნენ ჩაის კრეფას, საკმაო რაოდენობით მოიმარაგონ კალათები, გოდრები ან ყუთები. მოწინავეთა პრაქტიკის მაგალითებით დამტკიცებულია, რომ დანაკარგის თავიდან აცილების აუცილებელი პირობაა ჩაის ფოთლის ყოველდღიური, სისტემატური კრეფა. საქმე ისე უნდა მოეწყოს, რომ ფოთოლი იკრიფებოდეს მისი შემოსვლისთანავე. არ შეიძლება დაველოდოთ ფოთლის შემოსვლას მთელ ფართობზე. ფოთლის თანაზომიერი კრეფა ხელს შეუწყობს ფაბრიკების ნორმალურ მუშაობას, აღკვეთს ფაბრიკების განსაზღვრულ დღეებში დიდ დატვირთვას და, მაშასადამე, ხელს შეუწყობს ხარისხოვანი ჩაის გამოშვებას.

განსაკუთრებული ყურადღების ღირსია ჩაის ფოთლის ხარისხის დადგენა. ხარისხისა და ზედაპირული სისველის რაოდენობის განსაზღვრა ფაბრიკების ცენტრალურ და პერიფერიულ პუნქტებზე ბევრგან იწარმოებს სპეციალურად ამისათვის მოწყობილ ლაბორატორიებში. წელს სულ იმუშავებს 231 ლაბორატორია. ამ ლაბორატორიების მცოდნე, უნარიანი კადრები დაკომპლექტება, ჩაის ხარისხის სწორად განსაზღვრა გადაუდებელი სამუშაოა.

საქართველოში კოლმეურნეები წლების მანძილზე საუკეთოდ დაეუფლნენ ჩაის კულტურის მოყვანის აგროტექნიკას. უხვი მოსავლის სახელგანთქმული ოსტატების თამარ ყუფუნიას, დარეჯან ტაკიძის, აიშე ქიქავაძის, ნათელა ბულისკერიას და სხვათა მუშაობის შესანიშნავი გამოცდილება მოწმობს, თუ რა დიდი რეზერვებია მოსავლიანობის გადიდებისათვის. ჩაის მეურნეობის შემდგომი აღმავლობის ინტერესები მოითხოვს, რომ ეს რეზერვები მთლიანად იყოს გამოყენებული. ამისათვის უწინარეს ყოვლისა აუცილებელია ფართოდ დაინერგოს კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში მეცნიერებისა და მეჩაიე პრაქტიკოსთა მიღწევები.

ჩაის მასობრივი კრეფის დაწყებამდე დარჩენილი დრო მაქსიმალურად უნდა გამოვიყენოთ ნაკლოვანებათა აღმოფხვრისათვის. საჭიროა ადგილობრივმა პარტიულმა, საბჭოთა და სასოფლო-სამეურნეო ორგანოებმა გააკეთონ სათანადო დასკვნები უკანასკნელი წლების მწარე გამოცდილებიდან, როცა ცუდი მუშაობის შედეგად ზოგიერთ რაიონში მთლიანად არ შესრულებულა ჩაის ფოთლის კრეფა-დამზადების წლიური გეგმები.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის საპირველმაისო საბრძოლო მოწოდებებში საბჭოთა ადამიანები პოულობენ ახალ ძალებსა და ენერგიას კომუნისტური მშენებლობის დიადი პროგრამის განხორციელებისათვ

ხალხთა ლენინურ-სტალინური მეგობრობის დროშით

იზრდება და იფურჩქნება მოძმე საბჭოთა აზერბაიჯანი

ეროვნული ბიბლიოთეკა

აზერბაიჯანში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების 35 წლისთავის გამო

დეკრეტი

აზერბაიჯანის საბჭოთა სოციალისტურ მთავრობას

ბაქო.

სახკომსაბჭო მიესალმება დამოუკიდებელი აზერბაიჯანის რესპუბლიკის მშრომელი მასების განთავისუფლებას და მტკიცე რწმენას გამოთქვამს, რომ თავისი საბჭოთა მთავრობის ხელმძღვანელობით აზერბაიჯანის დამოუკიდებელი რესპუბლიკა რსფსრ-თან ერთად დაიცავს თავის თავისუფლებასა და დამოუკიდებლობას აღმოსავლეთის ჩაგრულ ხალხთა მოსისხლე მტრისაგან — იმპერიალიზმისაგან.

გაუმარჯოს აზერბაიჯანის დამოუკიდებელ საბჭოთა რესპუბლიკას!

გაუმარჯოს აზერბაიჯანის მუშებს და გლეხებს!

გაუმარჯოს აზერბაიჯანისა და რუსეთის მუშათა და გლეხთა კავშირს!

სახკომსაბჭოს თავმჯდომარე
ვ. ულიანოვი (ლენინი).

1920 წ. 5 მაისი.

ქ. ბაქო. ნიზამის სახელობის მოედნის ხედი. ფოტო ს. ზაკიანისა.

სიცოცხლის წყარო

კასპიის ზღვის სანაპიროებიდან ვიდრე მტკვართან ალაზან-იორის შესართავამდე, ხოლო მარცხნივ მთიანი ყარაბაღის მაღლობებამდე და მარჯვნივ კავკასიონის კალთებამდე აზერბაიჯანის უზარმაზარი ტრამალია გადაჭიმული.

მთავარი წყარო, რომელმაც სარწყავი წყლით უნდა კვების ეს თვალუწვდენი ტრამალი, მინგეჩაურის ზღვაა. ზღვა მოთავსებულია კავკასიონის ქედის ერთ-ერთ კალთასა და ბოზდაღის მთას შუა. აქ მდინარე მტკვარს წინათ ვიწრო გასასვლელი ჰქონდა. აზერბაიჯანის მშრომელებმა ამ ვიწროში მტკვარს გზა გადაუღობეს, უზარმაზარი კაშხალი აღუმართეს, მტკვარი ზღვად დააგუბეს და თან ამიერკავკასიის ყველაზე მძლავრი ჰიდროელექტროსადგური ამუშავებინეს. ეს სადგური ახლა ცნობილია მთელ საბჭოთა კავშირში. აზერბაიჯანის სახალხო მეურნეობის გარდა იგი ჭარბ და იაფ ელექტროენერგიას აძლევს მოძმე საქართველოს სახალხო მეურნეობასაც.

მინგეჩაური, პატარა სოფელი, რომელსაც ამ ხუთიოდე წლის წინათ ვერცერთ რუკაზე ვერ იპოვნიდით, ახლა ენერგეტიკოსთა ქალაქია.

ამ ზღვიდან სარწყავი წყალი წავა ორი მიმართულებით — შირვანის ველისაკენ და ყარაბაღის დაბლობისაკენ. ყველაზე რთულ ტრასად ითვლება ყარაბაღის დაბლობის მიმართულება. იმისათვის, რომ ამ მიმართულებით გასაშვები სარწყავი წყალი მიგვეღო მინგეჩაურის ზღვიდან, საჭირო გახდა ბოზდაღის მთის გვირაბით გახვრეტა საგრძნობლად დიდ მანძილზე. ამ მეტად რთული სამშენებლო ამოცანის შესრულებაში აზერბაიჯანელ მშრომელებს ძმური დახმარების ხელი გაუწოდეს სახელმოხვეჭილმა საქართველოს გვირაბმშენებლებმა.

ბოზდაღის გვირაბის გაყვანით გვირაბმშენებლებმა, რომლებსაც დიდი გამოცდილება აქვთ მიღებული საქართველოს ჰიდროელექტროსადგურებისათვის საღერავეიცო გვირაბების გაყვანაში, აგრეთვე სტალინის სახელობის სამგორის სარწყავი სისტემის მშენებლობაში, მნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანეს აზერბაიჯანის სახალხო მეურნეობის აღორძინების საქმეში.

აზერბაიჯანში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების 35-ე წლისთავის აღსანიშნავად საქართველოს გვირაბმშენებლები ძმურ საჩუქრად მიუძღვნიან აზერბაიჯანის მშრომელებს ყარაბაღის დაბლობისაკენ სარწყავი წყლის გასაშვებად სრულიად გამზადებულ ბოზდაღის გვირაბს.

შაქირ ისმაილოვი,
გვირაბმშენის სამმართველოს პარტორგანიზაციის მდივანი.

რითაც რესპუბლიკა ამაყობს

აზერბაიჯანის სსრ მშრომელები ამაყობენ არა მარტო ტექნიკურ სრულყოფილად განვითარებული ნავთობმრეწველობით, მანქანათმშენებელი ქარხნებით და სამეცნიერო დაწესებულებებით, არამედ მრავალი სხვა მიღწევითაც.

შარშან აზერბაიჯანელმა მებამბე კოლმეურნეებმა სამშობლოს მისცეს 31.100 ტონით მეტი ბამბა, ვიდრე 1953 წელს, და 135.500 ტონით მეტი, ვიდრე 1950 წელს. ბამბის საერთო მოსავალმა 1954 წელს ომამდელი 1940 წლის მოსავალს ორნახევარჯერ გადააჭარბა.

ყარაღინის რაიონი ბამბის პლანტაციების რაიონია, ხოლო ამ რაიონში ყველაზე სახელგანთქმულია მოლოტოვის სახელობის კოლმეურნეობა, რომელსაც თავმჯდომარეობს ბამბის უხვი მოსავლის ოსტატი ველი რზაევი. შარშან ამ კოლმეურნეობას ბამბა 430 ჰექტარზე ეთესა. ჰექტარზე კოლმეურნეებმა 47 ცენტნერი ბამბა მიიღეს, რაც სარეკორდო მოსავლად არის მიჩნეული. სახელმწიფოსათვის ბამბის ჩაბარების საზღაურად შარშან კოლმეურნეობამ მიიღო 6 მილიონი მანეთი და თვითეულ შრომადღეზე კოლმეურნეებს მისცა 18 მანეთი ფულად, 3 კილოგრამი ხორბალი და სხვა პროდუქტები.

აღდამის რაიონშიც სოფლის მეურნეობის წამყვან დარგად მებამბეობა ითვლება. ამ რაიონში სახელი გაითქვა კარლ მარქსის სახელობის კოლმეურნეობამ, სადაც მუშაობს აზერბაიჯანის სოფლის მეურნეობის გამოჩენილი ნოვატორი მალეიკა ყულიევა. ყულიევას ნაკვეთი სანიმუშოდ არის მოვლილი და დამუშავებული. მისი მუშაობის მეთოდების გასაცნობად, გამოცდილების მისაღებად მოდიან მებამბეები არა მარტო რესპუბლიკის რაიონებიდან, არამედ სხვა მოკავშირე რესპუბლიკებიდან.

ორივე ეს კოლმეურნეობა მიმდინარე წელს წარდგენილია სრულიად საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენის კანდიდატად.

საფარალიევის რაიონში ყველა იცნობს კოლმეურნეობა „წითელი ოქტომბრის“ თავმჯდომარეს რუსტამ ალიევს. მალე მას 60 წელი შეუსრულდება, დაუსწრებლად ამთავრებს უმაღლეს სასწავლებელს — აზერბაიჯანის სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტს. რუსტამ ალიევი სტუდენტია, მაგრამ იმდენად ღრმა პრაქტიკული ცოდნა, მეცნიერი-პრაქტიკოსის სახელი აქვს, რომ უკვე არჩეულია ამავე ინსტიტუტის სამეცნიერო საბჭოს წევრად.

რუსტამ ალიევი სამაგალითო ორგანიზატორიც არის. თავისი კოლმეურნეობა აღორძინების გზაზე დააყენა, მრავალდარგობრივ კოლექტიურ მეურნეობად აქცია. ამ კოლმეურნეობაში აქვთ ბამბის დიდი პლანტაციები, საგრძნობ ფართობზე თესავენ ხორბალს, აქვთ ვენახი, მისდევენ მეხილეობას და მეაბრეშუმეობას. ყველაზე შესანიშნავი, რაც ამ კოლმეურნეობაში აქვთ, არის მექამეჩეობის ფერმა. ეს არის საუკეთესო ფერმა მთელ აზერბაიჯანში.

ასეთი მოწინავე კოლმეურნეობებით, ფერმებით, საკოლმეურნეო მშენებლობის ისეთი მოწინავე ადამიანებით, როგორიც არიან რუსტამ ალიევი, ველი რზაევი და მალეიკა ყულიევა, მთელი აზერბაიჯანის რესპუბლიკა ამაყობს.

ხალილ აბას ზადე.

ბაქოს ღამპიონები

ოსმან სარიველი

ზღვა ლივლივებს წყნარია,
კასპიაზე დარია,
ლურჯად ალამოვდება,
მისრიალებს გემი...
გემბანიდან გავყურებ
მოჩახჩახე ნათურებს;
აგერ — ჩემი ქალაქი,
აგერ — ბაქო ჩემი.

აგერ ძველი ტრიბუნის!
სიმხნით, რკინის კაცობით
ჩვენთვის მარად ნაცნობი
დგას კიროვი ჩვენი;
განთიადულ ბაქოში,
ალამპრებულ ბაქოში,
შეხე, სერზე შემდგარა,
გაუწვდია ხელი.

შეხე, ქალაქს ვარსკვლავი
ბღუჯა-ბღუჯა დაჰყრია.
ელმავლები დაჰქრიან —
მიაქვთ, მიაქვთ ნავთი,
რათა მრავალ მილიონ
მოტორს სული შთაბერონ
და ძრავები აფრინონ
გრიალით და ზავთით.

ჰაუ, შეხე სინათლეს!
ვფიქრობ, ვინ არ ინატრებს
უძღვნას თვისი ცხოვრება
ქვეყნისათვის შრომას;
ვის არ ესახელება,
ვის არ ეამაყება
მშობელ დედაქალაქში
დიად ვახტზე დგომა.

თარგმნა **მურმან ლებანიძემ.**

ნავთოგის დედაქალაქი

დაუსრულებელი და ხშირი ტყე ლითონკონსტრუქციების კოშკურებისა უწყვეტ რკალად შემოსალტვია აზერბაიჯანის დედაქალაქ ბაქოს.

ბაქო — საბჭოთა სამშობლოს უძლეველობის მძლავრი დასაყრდენი, თბილისისა და ერევნის ძმობილი, ამიერკავკასიის სახმელეთო, საზღვაო და საჰაერო გზათა უმნიშვნელოვანესი კვანძია. აქ ყველაფერი ნავთობის მოპოვების ინტერესს ემორჩილება — მეტი ნავთობი მივცეთ სამშობლოს, მეტი ნავთობი გადავამუშაოთ ბენზინად, ნავთად, საპოხ ზეთებად, მრავალი სახელწოდების სხვა პროდუქტებად, რომლებსაც მზარდი რაოდენობით მოელიან საკოლმეურნეო მინდვრებში ტრაქტორებისათვის, ქარხნებში, ელექტროსადგურებში, გარაჟებში, აეროპორტებში, საზღვაო ნავსადგურებში... ასეთია ბაქოელი მენავთობეების ლოზუნგი.

ლენინის რაიონი ბაქოში ნავთსარეწების უძველესი რაიონია. ბევრი უბედურება, სევდა და ვაება აგემა ნავთობით გაჟღენთილმა აქაურმა მიწამ ძველ ბაქოელ მშრომელებს, რომლებიც დღეღამეში 13-14 საათს მუშაობდნენ, რომ ცოლშვილიანად შიმშილით არ ამოწყვეტილიყვნენ.

— ახლა ჩვენთან ახლებურად არის საქმე მოწყობილი, — ამბობს უხუცესი მენავთობე ოსტატი ბაბაშ ალი. — ამჟამად ლენინის რაიონის ნავთსარეწებზე ყველა მძიმე სამუშაოს მანქანები, მექანიზმები ასრულებენ. ჭაბურღილის გათხრა ახლა ათასჯერ უფრო სწრაფად ხდება.

მოწინავე საბჭოთა გეოლოგიური მეცნიერების ნიჭიერმა წარმომადგენლებმა დაამუშავეს და წარმოებაში დანერგეს ეგრეთწოდებული ნავთობმოპოვების მეორადი მეთოდი. ამ მეთოდის მთავარი „საიდუმლოება“ ის არის, რომ ყოფილ, ამჟამად გაუქმებულ ჭაბურღილებში ხელოვნურად იწვევენ წნევის გადიდებას, რის შედეგადაც ჭაბურღილი მოქმედებას იწყებს. ამ მეთოდმა შესანიშნავი შედეგი მოიტანა. ზოგ ჭაბურღილში, რომელიც 20-30 წლის განმავლობაში გაუქმებული და მიტოვებული იყო, ნავთობის შადრევანმა ამოხეთქა.

კიდევ უფრო საინტერესო ამბები ხდება აზერბაიჯანის ყველაზე ახალგაზრდა სარეწებზე კასპიის ზღვაში. აფშერონის სანაპიროდან მრავალი ათეული კილომეტრის მანძილზე გაშლილ ზღვაში ლითონის ფართო ესტაკადაა გადაჭიმული. მასზე ორივე მიმართულებით მიდიმოდიან ვიწროლიანდაგიანი მატარებლები პატარა ორთქლმავლებით, რომლებიც ერთმანეთთან შეხვედრას საყვირთა ახმაურებით აღნიშნავენ. ამავე ესტაკადებით და მატარებელთა პარალელურად მიმოქრიან ავტომობილები. აქვე, ესტაკადებზე გაშენებულია პატარ-პატარა ქალაქები — საცხოვრებელი სახლები, ელექტროსადგურები, სახელოსნოები, პოლიკლინიკები, საპროდუქტო და სამრეწველო საქონლის მაღაზიები, სასადილოები.

ესტაკადების ორივე მხარეზე და მათი გაყოლებით ჩამწკრივებულია ჭაბურღილთა კოშკურები, რომლებიც განუწყვეტელ ნაკადად იძლევიან ოქროსფას საწვავს, ოღონდ მოასწარით რეზერვუარების გაცლა, რომ ჭაბურღილებმა ცისტერნების მორიგი ეშელონის ჩამოყენებამდე რეზერვუარები თავამდე არ გაავსონ.

ზღვაში ნავთობმოპოვების პიონერებს ახლა მთელი საბჭოთა ქვეყანა იცნობს. ესენი არიან სტალინური პრემიის ლაურეატები — გეოლოგი ალა ყურბან ალიევი, ბურღვის ოსტატები ძიხეილ კავეროჩკინი, ყურბან აბასოვი და სხვები.

ბევრი სიახლეა დანერგილი ბაქოს ნავთობსარეწებზე. ნავთობის გამოჩენილმა ოსტატმა ალა ნეიმათულამ, ორგზის სტალინური პრემიის ლაურეატმა აითვისა ჭაბურღილის დახრილად გაყვანის მეთოდი, რაც საშუალებას იძლევა ნავთობი ამოვქაჩოთ წიაღის იმ ფენებიდან, რომლებზეც დაშენებულია სახლები, ან სხვა რამ ნაგებობანი. მანვე დაამუშავა ორლულიანი ჭაბურღილის ერთდროულად გაბურღვის მეთოდი და კიდევაც დანერგა იგი წარმოებაში.

მეორე სახელოვანმა ოსტატმა ალი ჰუსეინ ქაფაროვმა ჭაბურღილის გათხრა ისე მოაწყო, რომ მას შეუძლია ნავთობი მოგვცეს ერთდროულად ერთიმეორეზე მდებარე ორი ფენიდან. ეს იმას ნიშნავს, რომ ერთი ჭაბურღილის გათხრით მივიღოთ იმდენი ნავთობი, რასაც ორი ჭაბურღილი მოგვცემდა.

ბაქო არის არა მარტო ნავთობის მრეწველობაში ახალ ტექნიკურ სიახლეთა დანერგვის ინიციატორი, არამედ ნავთობის მრეწველობის ახალი ტექნიკის მწარმოებელიც. ამასთან ბაქო არის რესპუბლიკის კულტურულ-ადმინისტრაციული ცენტრი, ახალმშენებლობათა ქალაქი. ათობით უმაღლესი ტექნიკური სასწავლებელი, სამეცნიერო-საკვლევი ინსტიტუტი, საშუალო ტექნიკური სკოლები, თეატრები, კულტურის სასახლეებია აქ.

წელს აზერბაიჯანის სსრ სახელმწიფო ბიუჯეტით რესპუბლიკის ქალაქების საბინაო-კომუნალურ მშენებლობაში დაბანდებული იქნება 241 მილიონი მანეთი. აქედან უმეტესი თანხა ბაქოს — აზერბაიჯანის დედაქალაქის კეთილმოწყობას, მისთვის ახალი საბინაო ფონდის შემატებას მოხმარდება.

ბაქო — დიადი რევოლუციური ტრადიციების ქალაქი, დიდი ლენინის საქმის გენიალური განმგრძობის ი. ბ. სტალინის ხანგრძლივი რევოლუციური მოღვაწეობის ადგილი, ნავთობის დედაქალაქი ახალი, ბრწყინვალე შრომითი მიღწევებით აღნიშნავს თავის ეროვნულ დღესასწაულს — აზერბაიჯანში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების 35-ე წლისთავს.

ა. ნასიბოვი.

საბჭოთა აზერბაიჯანის XXXV წელი

ს. ბ. რაგიმოვი,
აზერბაიჯანის სსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე.

35 წელიწადი გავიდა აზერბაიჯანში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებიდან. 1920 წლის 28 აპრილი გახდა აზერბაიჯანელი ხალხის მთელი მრავალსაუკუნოვანი ისტორიის გარდატეხის მიჯნა. ამ დღეს აზერბაიჯანის მშრომელმა ხალხმა, კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით, დიდი რუსი ხალხის, სახელოვანი წითელი არმიის მძლავრ ძმურ მხარდაჭერაზე დაყრდნობით დაამხო მემამულეებისა და ბურჟუაზიის, იმპერიალიზმის დაქირავებული აგენტების — მუსავატელების ბატონობა და სამუდამოდ ააფრიალა თავის ქვეყანაში საბჭოთა ხელისუფლების დროშა, სოციალიზმის დროშა.

საბჭოთა რუსეთთან კავშირით საბჭოთა ხალხების ძმურ ოჯახში აზერბაიჯანის მშრომელებმა მოიპოვეს თავიანთი თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობის საიმედო დასაყრდენი, გამოვიდნენ ახალი სოციალისტური ცხოვრების ფართო გზაზე. დღეს, თვალს ვავლებთ რა 35 წელიწადში განვლილ გზას, ჩვენ ვხედავთ, თუ რა შესანიშნავი წარმატებანი მოიპოვეს რესპუბლიკის მშრომელებმა სამეურნეო, სახელმწიფოებრივი და კულტურული მშენებლობის ყველა დარგში. ამ წარმატებათა საფუძველი გახდა ბრძნული ხელმძღვანელობა კომუნისტური პარტიისა, რომელმაც ჩვენი ქვეყანა მიიყვანა სოციალიზმის გამარჯვებამდე, ლენინურ-სტალინური ეროვნული პოლიტიკის განუხრელი განხორციელება.

აზერბაიჯანი, რომელიც რევოლუციამდე ჩამორჩენილი კანაპირა ქვეყანა იყო ძლიერი ფეოდალურ-პატრიარქალური გადმონაშთებით, გახდა მოწინავე საბჭოთა რესპუბლიკა, რომელსაც აქვს მრავალდარგოვანი მრეწველობა, მანქანური ტექნიკით აღჭურვილი მსხვილი სოციალისტური სოფლის მეურნეობა. მაღალ დონეს მიაღწია აზერბაიჯანელი ხალხის ეროვნულმა კულტურამ, მისმა განათლებამ, მეცნიერებამ, ლიტერატურამ, ხელოვნებამ.

ლენინი გვასწავლიდა, რომ მთელი ჩვენი ეკონომიკის საფუძველი, სოციალიზმის მატერიალური ბაზა, საბჭოთა ქვეყნის დამოუკიდებლობისა და უშიშროების დასაყრდენი მძიმე მრეწველობაა. ასრულებს რა ლენინის მითითებებს, კომუნისტური პარტია პირველ რიგში განუხრელად, ყოველი ღონისძიებით ავითარებს მძიმე ინდუსტრიას.

აზერბაიჯანელმა მშრომელებმა ჩვენი ქვეყნის სხვა ხალხებთან ერთად თავიანთი წვლილი შეიტანეს ჩვენი სამშობლოს ინდუსტრიული მშენებლობის საქმეში. რევოლუციამდე აზერბაიჯანის ინდუსტრიის ძირითადი და არსებითად ერთადერთი დარგი იყო ნავთობის მრეწველობა.

საბჭოთა ხელისუფლების წლებში განხორციელდა ნავთობის მრეწველობის ტექნიკური რეკონსტრუქცია, დანერგილია ბურღვის, ამოღების მოწინავე მეთოდები, საექსპლოატაციოდ გადაცემულია საბჭოთა გეოლოგების მიერ აღმოჩენილი ახალი საბადოები თხევადი სათბობისა. სავსებით ახლად მოეწყო ნავთობის გადამამუშავებელი მრეწველობა. პრიმიტიული კუბური ბატარეიების ადგილას აშენდა მძლავრი ქარხნები, რომლებიც უშვებენ საწვავს, ათობით სახელწოდების საცხებ ზეთებს.

ჩვენს ქვეყანაში ფართოდ ცნობილია აზერბაიჯანელი მენავთობეების მიღწევები კასპიის ზღვის საბადოების ძიებისა და საწვავის მოპოვების დარგში. ზღვის ნავთსარეწების მშენებლობაში ჩვენი მენავთობეები იყვნენ პიონერი-ნოვატორები, რადგან მსოფლიოში არსად არა ყოფილა ასეთი მშენებლობის გამოცდილება. ამჟამად ზღვის სარეწების ესტაკადები ნაპირიდან მრავალ კილომეტრ მანძილზეა გადაჭიმული. აზერბაიჯანის ზღვის საბადოებიდან ნავთობის ამოღება წლითიწლობით მატულობს და მილიონობით ტონით განზომება.

ნავთობის მრეწველობის ძირეულ გარდაქმნასთან ერთად საბჭოთა ხელმწიფომ აზერბაიჯანში შექმნა მძიმე ინდუსტრიის ახალი დარგები — ნავთობის მანქანათმშენებლობა, ჩარხმშენებლობა, ელექტრომანქანათმშენებლობა, სამთამადნო მრეწველობა, ქიმიური მრეწველობა, მეტალურგია. დიდი მასშტაბით გაიზარდა ენერგეტიკა.

უკანასკნელ წლებში რესპუბლიკაში შეიქმნა მძიმე მრეწველობის ახალი დიდი საწარმოები. დამთავრდა ექვსივე ტურბინგენერატორის მონტაჟი მინგეჩაურის ჰიდროელექტროსადგურზე, რომელიც უდიდესი ჰიდროელექტროსადგურია ამიერკავკასიაში. მინგეჩაურის ჰიდროკვანძთან დაკავშირებულია მტკვარ-არაქსის დაბლობის მეტ ნაწილში მორწყვის მთელი სისტემის გარდაქმნა, სასოფლო-სამეურნეო წარმოებაში ასეულ ათასობით ჰექტარი ცარიელი მიწების გამოყენება.

ახალგაზრდა ინდუსტრიულ ქალაქ სუმგაიტში ამუშავდა დიდი მილსაგლინავი ქარხანა. მცირე კავკასიონის მთებში გაიზარდა აზერბაიჯანელ მაღაროელთა ქალაქი დაშქესანი.

რესპუბლიკაში საბჭოთა ხელისუფლების წლებში შეიქმნა აგრეთვე ბსუ-ბუქი და კვების მრეწველობის მრავალი დარგი: საფეიქრო, სამკერვალო, ბაჰების საწმენდი, ფეხსაცმლის, საკონსერვო, ხორცისა და რძის, თევზის, ჩაის, საკონდიტრო და ბევრი სხვა.

სოციალისტურმა ინდუსტრიალიზაციამ შეცვალა რესპუბლიკის სახე, მისი ქალაქების ხასიათი. თუ რევოლუციამდე ერთადერთი ინდუსტრიული ცენტრი იყო ბაქო, ახლა სამრეწველო ქალაქებია კიროვაბადი, ნახჩევანი, სტეპანაკერტი, ნუხა, ლენქორანი, ხაჩმასი და სხვები. სოციალისტური მრეწველობა გახდა აზერბაიჯანის სახალხო მეურნეობის ძირითადი წამყვანი დარგი. ეს არის აზერბაიჯანში საბჭოთა ხელისუფლების განვლილი ოცდათხუთმეტი წლის უმნიშვნელოვანესი პოლიტიკური და ეკონომიური შედეგი.

აზერბაიჯანის სოფელმა, რესპუბლიკის სოფლის მეურნეობამ ამ წლებში განვლეს ნახევრადფეოდალური წყობილებიდან სოციალისტურ საკოლმეურნეო წყობილებამდე განვითარების ჭეშმარიტად უდიდესი გზა. დიდმა სოციალისტურმა გარდაქმნებმა სოფლად ძირეულად შეცვალეს გლეხის ცხოვრება, რესპუბლიკის სოფლის მეურნეობა.

საბჭოთა სახელმწიფო უხვად აწვდის სოფლის მეურნეობას იარაღ-მანქანებს. 1940 წელს დიდი სამამულო ომის წინ აზერბაიჯანში 60 მანქანა-ტრაქტორთა სადგური იყო, ახლა 102 სადგურია. წელს იქმნება კიდევ ხუთი მანქანა-ტრაქტორთა სადგური. მეხუთე ხუთწლედის განმავლობაში ტრაქტორთა რაოდენობა, რომლებიც კოლმეურნეობებს უწევენ მომსახურებას, გადიდდა ერთნახევარჯერ, კომბაინების რაოდენობა — სამნახევარჯერ, სხვა სასოფლო-სამეურნეო მანქანების და მექანიზმებისა — ერთიორად და უფრო მეტად.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის სექტემბრისა და შემდგომი პლენუმების გადაწყვეტილებებმა სოფლის მეურნეობის დიდი აღმავლობის ახალი შესანიშნავი პერსპექტივები შექმნა. ამ ისტორიული გადაწყვეტილებებით აღფრთოვანებულმა აზერბაიჯანელმა კოლმეურნეებმა წარმატებით დაამთავრეს გასული სასოფლო-სამეურნეო წელი. მათ წამყვანი ტექნიკური კულტურის — ბამბის ყველა წინა წელზე უფრო დიდი მოსავალი მოიყვანეს.

სახელმწიფოს ჩაბარდა მილიონობით ფუთით მეტი მარცვლეული, ათასობით ტონით მეტი კარტოფილი, ბოსტნეული, ყურძენი, ხილი, სოფლის მეურნეობის სხვა პროდუქტები, ვიდრე 1953 წელს.

სოციალისტური ეკონომიკის ყველა დარგის განუხრელმა პროგრესმა უზრუნველყო მუშა-მოსამსახურეთა რეალური ხელფასის, კოლმეურნეთა შემოსავლის ზრდა, მათი მატერიალური ხელისუფლების განვლილი ოცდათხუთმეტი წლის უმნიშვნელოვანესი პოლიტიკური და ეკონომიური შედეგი.

აზერბაიჯანის სოფელმა, რესპუბლიკის სოფლის მეურნეობამ ამ წლებში განვლეს ნახევრადფეოდალური წყობილებიდან სოციალისტურ საკოლმეურნეო წყობილებამდე განვითარების ჭეშმარიტად უდიდესი გზა. დიდმა სოციალისტურმა გარდაქმნებმა სოფლად ძირეულად შეცვალეს გლეხის ცხოვრება, რესპუბლიკის სოფლის მეურნეობა.

საბჭოთა სახელმწიფო უხვად აწვდის სოფლის მეურნეობას იარაღ-მანქანებს. 1940 წელს დიდი სამამულო ომის წინ აზერბაიჯანში 60 მანქანა-ტრაქტორთა სადგური იყო, ახლა 102 სადგურია. წელს იქმნება კიდევ ხუთი მანქანა-ტრაქტორთა სადგური. მეხუთე ხუთწლედის განმავლობაში ტრაქტორთა რაოდენობა, რომლებიც კოლმეურნეობებს უწევენ მომსახურებას, გადიდდა ერთნახევარჯერ, კომბაინების რაოდენობა — სამნახევარჯერ, სხვა სასოფლო-სამეურნეო მანქანების და მექანიზმებისა — ერთიორად და უფრო მეტად.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის სექტემბრისა და შემდგომი პლენუმების გადაწყვეტილებებმა სოფლის მეურნეობის დიდი აღმავლობის ახალი შესანიშნავი პერსპექტივები შექმნა. ამ ისტორიული გადაწყვეტილებებით აღფრთოვანებულმა აზერბაიჯანელმა კოლმეურნეებმა წარმატებით დაამთავრეს გასული სასოფლო-სამეურნეო წელი. მათ წამყვანი ტექნიკური კულტურის — ბამბის ყველა წინა წელზე უფრო დიდი მოსავალი მოიყვანეს.

სახელმწიფოს ჩაბარდა მილიონობით ფუთით მეტი მარცვლეული, ათასობით ტონით მეტი კარტოფილი, ბოსტნეული, ყურძენი, ხილი, სოფლის მეურნეობის სხვა პროდუქტები, ვიდრე 1953 წელს.

სოციალისტური ეკონომიკის ყველა დარგის განუხრელმა პროგრესმა უზრუნველყო მუშა-მოსამსახურეთა რეალური ხელფასის, კოლმეურნეთა შემოსავლის ზრდა, მათი მატერიალური კეთილდღეობისა და კულტურის დონის ამაღლება.

სოციალისტური რევოლუციის გამარჯვებამ აქტიური შეგნებული სახელმწიფოებრივი, საზოგადოებრივი, პოლიტიკური და კულტურული ცხოვრების სარბიელზე გამოიყვანა მშრომელთა მრავალმილიონიანი მასები, რომლებსაც კაპიტალიზმი სულს უხუთავდა, საშუალებას არ აძლევდა მათ განვითარებინათ თავიანთი ნიჭი და უნარი. პარტიის ლენინურ-სტალინურმა ეროვნულმა პოლიტიკამ უზრუნველყო ეროვნული კადრების ზრდა სახელმწიფო მმართველობის, ეკონომიკისა და კულტურის ყველა დარგში. რესპუბლიკის მთელ ცხოვრებაში სრული თანასწორუფლებიანობის საფუძვლებზე, რაც საბჭოთა კონსტიტუციამ უზრუნველყო, აქტიურად მონაწილეობენ აზერბაიჯანელი ქალები.

მრეწველობისა და სოფლის მეურნეობის მშრომელთა შემოქმედებითი ძალების, მათი ინიციატივის შესანიშნავ ზრდას ის მოწმობს, რომ გაჩნდა ნავთობის მრეწველობისა და სხვა დარგების მრავალი ნოვატორი, ბაქმის, ყურძნის, თამბაქოს უხვი მოსავლის ოსტატი, წარჩინებული მეცხოველე — შემოქმედებითი შრომისა და თაოსნობის ადამიანები.

საბჭოთა ხელისუფლებამ ფართო გასაქანი მისცა ახალი სოციალისტური შინაარსით აღსავსე ეროვნული კულტურის ყოველმხრივ განვითარებას, ნამდვილ აყვავებას. საბჭოთა ხელისუფლების დროს რესპუბლიკაში გაიხსნა ათასობით სკოლა და კულტურულ-საგანმანათლებლო დაწესებულება, შეიქმნა უმაღლესი სკოლა, რაც რევოლუციამდე აზერბაიჯანში არ ყოფილა. ახლა მთელ რესპუბლიკაში განხორციელებულია საყოველთაო შვიდწლიანი სწავლება, ხოლო ბაქოსა და სხვა დიდ ქალაქებში ხორციელდება საყოველთაო საშუალო სწავლებაზე გადასვლა. აზერბაიჯანის უმაღლესმა და საშუალო სასწავლებლებმა მარტო შარშან გამოუშვეს ათი ათასზე მეტი სპეციალისტი. ახლა აზერბაიჯანში რამდენიმე ათეული სამეცნიერო-საკვლევი დაწესებულებაა, მათ შორის მეცნიერებათა აკადემია, რომელმაც ამას წინათ აღნიშნა თავისი არსებობის მეათე წლისთავი.

წლითიწლობით მდიდრდება და ვითარდება აზერბაიჯანელი ხალხის ხელოვნება, მისი ლიტერატურა. აზერბაიჯანის მწერალთა და კომპოზიტორთა მთელმა რიგმა ნაწარმოებებმა პოპულარობა მოიპოვეს არა მარტო ჩვენს ქვეყანაში, არამედ მის ფარგლებს გარეთაც.

აზერბაიჯანის მშრომელები საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების სახელოვან წლისთავს აღნიშნავენ ახალი წარმატებით შრომაში და მეხუთე ხუთწლიანი გეგმის ვადამდე შესრულებისათვის ბრძოლაში. ნავთობსარეწებში, ქარხნებში, კოლმეურნეობებში, მტსებსა და საბჭოთა მეურნეობებში ფართოვდება საყოველთაო-სახალხო სოციალისტური შეჯიბრება.

აზერბაიჯანელი ხალხი სახელოვან წლისთავს აღნიშნავს ყველა ქვეყნის მშრომელთა სოლიდარობის საერთაშორისო დღესასწაულის — 1 მაისის წინ. რესპუბლიკის მშრომელები, რომლებიც პარტიამ პროლეტარული ინტერნაციონალიზმის სულისკვეთებით აღზარდა, თავიანთი დღესასწაულის დღეს მხურვალე გულითად სალამს უძღვნიან ჩვენი დიადი სოციალისტური სამშობლოს მოძმე ხალხებს, სახალხო დემოკრატიის ქვეყნების მშრომელებს, რომლებიც სოციალიზმის გზას დაადგნენ, მრავალმილიონიანი აღმოსავლეთის ხალხებს, რომლებიც ირაზმეიანან იმპერიალისტ დამპყრობელთა წინააღმდეგ სამრძოლველად, მთელ მსოფლიოში მშვიდობისათვის მებრძოლებს. აზერბაიჯანის მშრომელები ამაყობენ იმის შეგნებით, რომ ჩვენი ქვეყანა მთელი კაცობრიობის ავანგარდში დგას, როგორც მშვიდობის მედროშე.

საბჭოთა ხალხის საიმედო, ბრძოლებში გამოწრთობილი ავანგარდის — კომუნისტური პარტიის გარშემო მჭიდროდ დარაზმული აზერბაიჯანელი მშრომელები ჩვენი ქვეყნის ხალხთა მთელ ძმურ ოჯახთან ერთად მტკიცედ მიდიან კომუნიზმის მშენებლობის გზით, მარქს — ენგელს — ლენინ — სტალინის სამრძოლო ძღვევამოსილი დროშით.

ოთხი სახელმწიფოს თათბირის მოწვევის შესახებ ავსტრიის მონაწილეობით

როგორც უკვე ვიუწყებოდით, 19 აპრილს საბჭოთა მთავრობამ ამერიკის შეერთებული შტატების, საფრანგეთისა და ინგლისის მთავრობებს გაუგზავნა ნოტები, რომლებშიც წამოაყენა წინადადება — მოეწყოს უახლოეს მომავალში ამერიკის შეერთებული შტატების, საფრანგეთის, ინგლისისა და საბჭოთა კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრების თათბირი ავსტრიის წარმომადგენელთა მონაწილეობით, რათა მან განიხილოს დამოუკიდებელი დემოკრატიული ავსტრიის აღდგენის შესახებ სახელმწიფო ხელშეკრულების დადებისა და ამ ხელშეკრულების ხელმოწერის საკითხი.

22 აპრილს ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობისაგან მიღებულია სპასუხო ნოტა, რომლის ტექსტი ქვეყნდება ქვემოთ:

„შეერთებული შტატების მთავრობამ ინგლისისა და საფრანგეთის მთავრობებთან კონსულტაციით განიხილა საბჭოთა მთავრობის 19 აპრილის ნოტა, რომელიც შეიცავს წინადადებას — მოწვეულ იქნას შეერთებული შტატების, შეერთებული სამეფოს, საფრანგეთისა და საბჭოთა კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრების თათბირი ავსტრიის წარმომადგენელთა მონაწილეობით, რათა მან განიხილოს დამოუკიდებელი და დემოკრატიული ავსტრიის აღდგენის შესახებ სახელმწიფო ხელშეკრულების დადებისა და ამ ხელშეკრულების ხელმოწერის საკითხი.

ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობა მოწონებით ეკიდება საბჭოთა მთავრობის აზრს იმის შესახებ, რომ ამჟამად არის შესაძლებლობა დაიდოს სახელმწიფო ხელშეკრულება ავსტრიასთან. იგი ხალისით მიიღებს მონაწილეობას უახლოეს შესაძლო დროში ოთხი სახელმწიფოს საგარეო საქმეთა მინისტრების შეხვედრაში ავსტრიის წარმომადგენელთა მონაწილეობით ხელშეკრულების ხელმოსაწერად.

ინფორმაციიდან, რომელიც მან მიიღო ავსტრიისა და საბჭოთა კავშირის მინისტრებს შორის მოსკოვის მოლაპარაკების შესახებ, ჩანს, რომ ჯერ კიდევ საჭიროა ერთგვარი მოსამზადებელი მუშაობა. იმოწმებს რა 5 აპრილის სამმხრივ დეკლარაციას, იგი აყენებს წინადადებას, რომ ოთხი სახელმწიფოს ელჩები ვენაში ერთმანეთს შეხვდნენ უახლოეს დროში ავსტრიის წარმომადგენელთა მონაწილეობით, რათა შეისწავლონ მოსკოვის მოლაპარაკების შედეგები და მიაღწიონ საჭირო შეთანხმებებს, რათა საგარეო საქმეთა მინისტრებმა რაც შეიძლება მალე მოაწერონ ხელი სახელმწიფო ხელშეკრულებას. ამიტომ მისი წინადადებაა, რომ ელჩები ავსტრიის წარმომადგენლებთან ერთად ერთმანეთს შეხვდნენ ვენაში 2 მაისს.

როგორც კი დამთავრდება საჭირო მომზადება, უნდა დაინიშნოს უახლოესი პრაქტიკულად შესაძლებელი თარიღი საგარეო საქმეთა მინისტრების შესახვედრად და ხელშეკრულების ხელმოსაწერად“.

ანალოგიური შინაარსის ნოტები მიღებულია აგრეთვე დიდი ბრიტანეთის მთავრობისა და საფრანგეთის მთავრობისაგან.

26 აპრილს საბჭოთა მთავრობამ ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობას გაუგზავნა შემდეგი შინაარსის ნოტა:

„სსრ კავშირის მთავრობა ადასტურებს, რომ მიიღო ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობის 22 აპრილის ნოტა, რომელიც წარმოადგენს პასუხს საბჭოთა მთავრობის ამა წლის 19 აპრილის ნოტაზე.

სსრ კავშირის მთავრობა კმაყოფილებით იღებს ცნობად ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობის თანხმობას უახლოეს დროში მიიღოს მონაწილეობა ოთხი სახელმწიფოს — სსრ კავშირის, ამერიკის შეერთებული შტატების, ინგლისისა და საფრანგეთის საგარეო საქმეთა მინისტრების თათბირში ავსტრიის წარმომადგენელთა მონაწილეობით ავსტრიის სახელმწიფო ხელშეკრულების დასადებად. საბჭოთა მთავრობა იმედს გამოთქვამს, რომ ეს თათბირი, თუ გავითვალისწინებთ ავსტრიისა და საბჭოთა კავშირის მხარეების მოსკოვის მოლაპარაკების შედეგებს, შესაძლებელს გახდის დამთავრდეს ავსტრიის საკითხის მოწესრიგება ევროპის მშვიდობის განმტკიცების ინტერესებისათვის და მთლიანად აღდგენილ იქნას დემოკრატიული ავსტრიის დამოუკიდებლობა.

საბჭოთა მთავრობა არ იზიარებს იმ აზრს, რომ ელჩების თათბირის მოწვევა ვენაში ახლანდელ პირობებში წარმოადგენს ავსტრიის საკითხზე საჭირო შეთანხმებების მიღწევის უმოკლეს გზას, რადგან არის იმის სრული შესაძლებლობა, რომ ეს საკითხი უკვე უახლოეს დროში განხილულ და გადაჭრილ იქნას ოთხი სახელმწიფოს საგარეო საქმეთა მინისტრების თათბირზე ავსტრიის მონაწილეობით. მაგრამ, რამდენადაც ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობას მიაჩნია, რომ ელჩების ასეთი წინასწარი თათბირი საჭიროა, რათა „შესრულდეს ერთგვარი მოსამზადებელი მუშაობა“, საბჭოთა მთავრობა მზად არის დააკმაყოფილოს ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობის ეს სურვილი. ამასთან სსრ კავშირის მთავრობა ემყარება იმას, რომ თუ იქნა მხარეთა შორის შეთანხმებული პროექტი სახელმწიფო ხელშეკრულებისა დამოუკიდებელი და დემოკრატიული ავსტრიის აღდგენის შესახებ, აგრეთვე თუ აზრთა გაზიარების შედეგად გამოირკვა ავსტრიის როგორც დამოუკიდებელი და მშვიდობისმყვარე სახელმწიფოს განვითარების შესახებ დაინტერესებული მხარეების შეხედულებათა ერთობა, ელჩთა თათბირის ამოცანა ის იქნება, რომ უზრუნველყოს უახლოეს ხანში ოთხი სახელმწიფოს საგარეო საქმეთა მინისტრების თათბირის მოწვევა ავსტრიის მონაწილეობით ავსტრიის სახელმწიფო ხელშეკრულების განსახილველად და ხელმოსაწერად.

ზემოაღნიშნულის გამო, საბჭოთა მთავრობა გამოთქვამს თანხმობას, რომ ოთხი სახელმწიფოს ელჩების ზემოაღნიშნული შეხვედრა მოხდეს ვენაში 2 მაისს“.

ნოტების ანალოგიური ტექსტები გაეგზავნათ აგრეთვე დიდი ბრიტანეთის მთავრობასა და საფრანგეთის მთავრობას.

იმავე დღეს დასავლეთის სამი სახელმწიფოს მთავრობებისადმი საბჭოთა მთავრობის ზემომოყვანილი ნოტის პირი გადაეცა ავსტრიის მთავრობას მოსკოვში ავსტრიის რესპუბლიკის ელჩის ბ-ნ ნ. ბიშოფის მეშვეობით.

ახალი წიგნი — „გიორგი მერჩული“

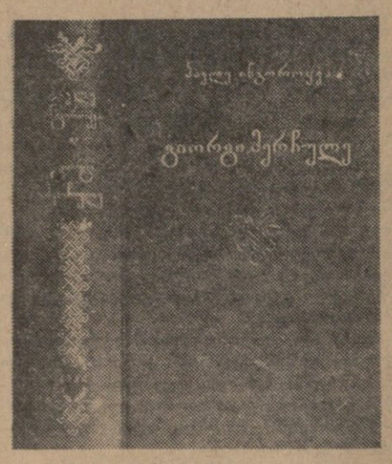

გამომცემლობა „საბჭოთა მწერალმა“ ახლახან გამოსცა **პაპელ ინგოროყვას** კაპიტალური ნაშრომი ნარკვევი ძველი საქართველოს ლიტერატურის, კულტურის და სახელმწიფოებრივი ცხოვრების ისტორიიდან, **„გიორგი მერჩული“** ქართველი მწერალი მეათე საუკუნისა“.

წიგნი შედგება ორი ნაწილისაგან. პირველ ნაწილში განხილულია თარიღი გიორგი მერჩულის ძეგლისა — გრიგოლ ხანძთელის ცხოვრებისა; ავტორის ვინაობა; ეპოქა, სახასული გიორგი მერჩულის ძეგლში; ქართლ-მეხეთის ფეოდალური სახელმწიფო („ქართველთა სამეფო“) და ცნობები მის შესახებ გიორგი მერჩულის ძეგლში; დასავლეთ საქართველოს ფეოდალური სახელმწიფო („აფხაზეთის სამეფო“) და ცნობები მის შესახებ გიორგი მერჩულის ძეგლში; მეხეთის (ზემო ქართლის) მხარეები და ცნობები მის შესახებ გიორგი მერჩულის ძეგლში და სხვ.

მეორე ნაწილში განხილულია: ძველ-ქართული პოეზიის სალექსო ფორმები, გრიგოლ ხანძთელის ლიტერატურული მემკვიდრეობა, გიორგი მერჩულის ლიტერატურული მემკვიდრეობა ჰიმნოგრაფიულ პოეზიაში; ძველ-ქართული პოეზიის სალექსო ფორმები. სილაბური მუხლედოვანი ლექსი (ძველ-ქართული კლასიკური ლექსი); ძველ-ქართული პოეზიის სალექსო ფორმები; სილაბური უკვეთელი ლექსი (საგალობელთა „მარცვლედი“); ძველ-ქართული პოეზიის სალექსო ფორმები („წყობილი სიტყვა რიცხვედი“); გრიგოლ ხანძთელის ლიტერატურული მემკვიდრეობა: „სვედრებელნი“, „ქებაი კლარჯეთისა უდაბნოთაი“; „ქებანი“ ყანრის ძეგლები ძველ-ქართულ პოეზიაში პირველი ათასეულისა, გრიგოლ ხანძთელის არმოდწეულნი ნაწარმოებნი; გიორგი მერჩულის ლიტერატურული მემკვიდრეობა ჰიმნოგრაფიულ პოეზიაში; ძველ-ქართული პოეზია V საუკუნიდან XI საუკუნემდე.

წიგნს დართული აქვს დამატება — ძველქართული ჰიმნოგრაფიული პოეზიის კრებულები (ხელნაწერთა აღწერილობა, კრებულთა რედაქციული შედგენილობა, ავტორები).

როგორც შინაარსის ამ გადმოცემიდან ჩანს, პირველი ნაწილი უპირატესად ეხება საქართველოს ისტორიისა და ისტორიული გეოგრაფიის საკითხებს, ხოლო მეორე არკვევს საერთოდ V-XI საუკუნეთა ქართული პოეზიის საკითხებს და კერძოდ გრიგოლ ხანძთელისა და გიორგი მერჩულის ლიტერატურულ მოღვაწეობას.

პ. ინგოროყვას ნაშრომი „გიორგი მერჩული“ შეიცავს 1.000-ზე მეტ გვერდს, ჩასმულია მაგარ ყდაში და ღირს 38 მანეთი.

ახალი წიგნები

მარიჯანი — ველა. მოთხრობა. წიგნი I. საბჭოტგამი, თბილისი, 1954 წელი. ტირაჟი 8.000, გვ. 160, ფასი 2 მან. 60 კაპ.

შ. ფოლრჩხიძე — **ცისფერ გზაზე.** ლექსები. სახელგამი, თბილისი, 1954 წელი. ტირაჟი 5.000, გვ. 141, ფასი 3 მან. 35 კაპ.

ვ. ჯიბუტი — **ქართველი სბავშვო მწერლები.** წიგნი მეორე. სახელგამი, ბათუმი, 1955 წელი. ტირაჟი 3.000, გვ. 108, ფასი 2 მან. 40 კაპ.

უკეთესად მოვემსახუროთ დამსვენებლებს

აჭარის კურორტებზე უკვე მასობრივად ჩამოდიან დამსვენებლები.

ახალ საკურორტო სეზონს კარგად მომზადებული შეხვდნენ სოფლის მეურნეობისა და დამზადების მუშაკთა მახინჯაურის დასასვენებელი სახლი, სახელმწიფო უშიშროების კომიტეტის მახინჯაურის და საკავშირო პროფსაბჭოს მწვანე კონცხის სანატორიუმები, ქობულეთის № 1 სანატორიუმი, ლენინის სახელობის საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო აკადემიის მახინჯაურის, საკავშირო პროფსაბჭოს ქობულეთის, სარეწაო დამზღვევი სალაროების ქობულეთის დასასვენებელი სახლები და სხვები.

ქობულეთის კლინიკურ სანატორიუმში წელს მოეწყო სამკურნალო შხაპები, კაპიტალურად შეკეთდა სამკურნალო კაბინეტები, საცხოვრებელი კორპუსები, სასადილო, კლუბი, კეთილმოწყობილი და გამწვანებულია სანატორიუმის ეზო, სანატორიუმი შევსებულია რბილი და მაგარი ინვენტარით. წესრიგზეა მოყვანილი ზღვის სამკურნალო აბაზანები, რომელთა გამტარუნარიანობა წელს თითქმის 1,5-ჯერ გაიზარდა.

ქობულეთის კურორტთა სამმართველო წელს პირველად მიიღებს დამსვენებლებს „კურსოვკებით“. საამისოდ მომზადებულია საცხოვრებელი ბინები და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო დანიშნულების ნაგებობანი.

წელს მნიშვნელოვნად გაუმჯობესდება დამსვენებელთა და კურორტის მცხოვრებთა სამედიცინო მომსახურება. კურორტის პოლიკლინიკაში გახსნილია ახალი სამკურნალო განყოფილებები და სამკურნალო კაბინეტები. პოლიკლინიკაში კვალიფიციური სამედიცინო კადრები მუშაობენ.

დიდი მუშაობაა გაწეული კურორტის გამწვანებისათვის. 6 კილომეტრზე ეწყობა გაზონები, ირგვება ერთწლიანი და მრავალწლიანი დეკორაციული მცენარეები, ბუჩქები და ყვავილები.

1 ივნისს ქობულეთში მუშაობას დაიწყებს ცეკავშირის სანატორიული ტიპის დასასვენებელი სახლი, რომელიც თვითეულ ცვლაში 150 დამსვენებელს მიიღებს. სახლს ექნება კლუბი, რადიოკვანძი, სასადილო, ბიბლიოთეკა და დასასვენებელი ოთახები.

მისაბაძია ზოგიერთი სანატორიუმისა და დასასვენებელი სახლის ინიციატივა დამხმარე მეურნეობის მოწყობის დარგში. დედათა და ბავშვთა და კლინიკურმა სანატორიუმებმა, საკავშირო პროფსაბჭოს ქობულეთის და ზოგიერთმა სხვა დასასვენებელმა სახლმა მოაწყეს დამხმარე მეურნეობები, რომლებიც ზაფხულობით დამსვენებლებს მომამარაგებენ ახალი ბოსტნეულითა და მწვანილით.

მიუხედავად ამისა, ზოგიერთი სანატორიუმი და დასასვენებელი სახლი ცუდად მოემზადა სეზონისათვის.

მახინჯაურის № 1 სანატორიუმი განთქმულია თავისი გოგირდოვანი აბაზანებით და დიდი პოპულარობითაც სარგებლობს. მაგრამ მისი შენობა სრულიად შეუფერებელია და სანახევროდაც ვერ აკმაყოფილებს მოთხოვნილებას. არაერთხელ დაისვა საკითხი სანატორიუმის კეთილმოწყობის შესახებ, მაგრამ საქართველოს სსრ ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს კურორტთა მთავარი სამმართველო რატომღაც კონკრეტულ ზომებს არ იღებს დამსვენებელთა და ავადმყოფთა სამართლიანი პრეტენზიების დასაკმაყოფილებლად, აჭარის კურორტთა სამმართველოს კი საკუთარი ძალებით არ შეუძლია აქ ახალი მშენებლობა, ან მნიშვნელოვანი რეკონსტრუქცია ჩატაროს. აბაზანები კეთილმოუწყობელია, სანატორიუმს არა აქვს კლუბი, აქ არც წითელი კუთხეა. აღსანიშნავია ისიც, რომ სასადილო და სამზარეულო ერთმანეთისაგან დიდი მანძილით არის დაშორებული, რაც აძნელებს დამსვენებელთა ნორმალურ მომსახურებას.

სავალალო მდგომარეობაშია ამიერკავკასიის რკინიგზის ქობულეთის ბავშვთა სანატორიუმი, რომელიც მთელი წლის განმავლობაში მუშაობს. იგი მოთავსებულია სრულიად შეუფერებელ შენობაში. სანატორიუმს არა აქვს სამკურნალო საშუალებები, არა აქვს აბანო, სამრეცხაო და იზოლატორი. ეზო შემოუღობავია. რკინიგზის სამკურნალო-სანიტარული სამსახურის სამტრედიის სამშენებლო კანტორა, რომელსაც ევალება აღნიშნული სანატორიუმის შეკეთება და მისი ეზოს შემოღობვა, სრულ უპასუხისმგებლობას იჩენს, რემონტისათვის განკუთვნილი თანხა შარშან და მიმდინარე წელს აუთვისებელი აღმოჩნდა. სანატორიუმს, გარდა მთავარი ექიმისა, არა აქვს მკურნალი ექიმის შტატი. ასეთ პირობებში მუშაობა შეუძლებელია.

თავმინებებულია საავტომობილო ტრანსპორტის მუშაკთა მწვანე კონცხის დასასვენებელი სახლი. აქ თითქმის არაფერი გაკეთებულა დამსვენებელთა მისაღებად.

სათანადოდ არ არის კეთილმოწყობილი ქობულეთში ბავშვთა ძვალსახსრის ტუბერკულოზის სანატორიუმი, რომელიც მუშაობს მთელი წლის განმავლობაში. წლობით ჭიანურდება სანატორიუმის ეზოს შემოღობვა. სანატორიუმს არა აქვს აბანო და იზოლატორი, რაც ბავშვთა სანატორიუმში აუცილებლობას წარმოადგენს. ელექტროენერგიის შეფერხებით მოწოდების გამო ხშირად არ მუშაობს რენტგენის კაბინეტი. სანატორიუმი ცუდად მარაგდება პირველი მოთხოვნილების სპეციალური მედიკამენტებითაც. შენობა ვიწროა და შეუფერებელია სანატორიუმისათვის.

სასტუმრო „ქობულეთის“ დიდი ნაწილი — 2.400 კვადრატული მეტრი ფართობი — გასულ წელს პანსიონატის მოსაწყობად გადაეცა აჭარკურორტვაჭრობას (მაშინდელ კურორტვაჭრობას). შეძენილია დიდძალი რბილი და მაგარი ინვენტარი, მაგრამ პანსიონატის შენობა დღესაც შეუკეთებელია, მაღაზიის მოსაწყობად მიღებული სტანდარტული ტიპის სახლის მასალა კი ცისქვეშ აწყვია.

კვლავ მოუგვარებელია კურორტ ციხისძირის უზრუნველყოფა წყლითა და ელექტროენერგიით. უკვე ორი წელია აჭარის კურორტთა სამმართველოს სამშენებლო კანტორამ იქ წყალსადენის მშენებლობა დაიწყო, რაც გასულ წელს უნდა დამთავრებულიყო. მაგრამ მშენებლობას ბოლო დღესაც არ უჩანს.

ციხისძირში ბევრი რამ მოუგვარებელია. მაგალითად, აქ არ არსებობს ნორმალური სატელეფონო კავშირი. დიდიხანია ჭიანურდება კომუტატორის მოსაწყობი ბინის მშენებლობა. კურორტზე არ არის „სოიუზპეჩატის“ კიოსკი. ციხისძირის კურორტთა ჯგუფში წესრიგზე არ არის მისასვლელი გზები. კეთილმოუწყობელია და სანტასანიტარულ მდგომარეობაშია მოედანი ციხისძირის ბაქანთან.

საკურორტო სეზონს მოუმზადებელი შეხვდა აჭარკურორტვაჭრობისა და მისი ქობულეთის განყოფილების სავაჭრო ქსელი. ბევრი მაღაზია და კიოსკი დღემდე შეუკეთებელია.

ყურადღება არ ექცევა საკურორტო ზონაში სავაჭრო ქსელის სწორად განლაგებას. ქობულეთის საკურორტო ზონაში ერთი შერეული ტიპის სავაჭრო მაინც უნდა გაიხსნას, ერთი კიოსკი უნდა მოეწყოს ციხისძირის საკურორტო ზონაშიც.

სათანადო ყურადღება არ ექცევა კეთილმოწყობასა და გამწვანებას. საკურორტო დაწესებულებათა ერთი ნაწილი შემოუღობავია, რის გამო ნარგავები ზიანდება. უფრო მეტიც, ზოგიერთი ამხანაგი დანაშაულებრივად ეპყრობა კურორტის მწვანე ნარგავებს.

ადგილობრივი პარტიული და საბჭოთა ორგანოების, აჭარის კურორტთა სამმართველოსა და საკურორტო დაწესებულებების ხელმძღვანელთა ვალია რაც შეიძლება მალე ამმოფხვრან ნაკლოვანებანი და უზრუნველყონ აჭარის კურორტების სანიმუშო მუშაობა.

ექიმი ჭ. ლოლრია,

დ. პაიჭაძე,

„კომუნისტის“ საკ. კორესპონდენტი.

გამოუქვეყნებელი წერილების კვალდაკვალ

რედაქციაში შემოვიდა წერილი, რომელშიც მხილებული იყო კაჯრეთის რაიონის სავაჭრო ორგანიზაციებში საბჭოთა ვაჭრობის წესების უხეში დარღვევის, ფასების დამახინჯების ფაქტები.

წერილი ზომების მისაღებად გადაეგზავნა ცეკავშირის გამგეობის თავმჯდომარეს ამხ. მ. ნარსიას.

როგორც ცეკავშირიდან გვატყობინებენ, წერილში მოყვანილი ფაქტები დადასტურდა, შემოწმების შედეგები განხილულ იქნა ცეკავშირის გამგეობის სხდომაზე. საწყობის გამგე ი. შავლალაშვილი საქონლის ზედმეტ ფასებში გაწერისათვის მოიხსნა სამუშაოდან და მიეცემა ერთი „კრეპსატინის“ 70 პროცენტი მესამე ხარისხისა.

ხელოვნური აბრეშუმის ქსოვილებს ფაბრიკა მეტად განსაზღვრული ასორტიმენტით უშვებს. მაღაზიების მუშაკებმა იციან, რომ ახლა ჩვენი მომხმარებელები ხელოვნური აბრეშუმის ქსოვილებს მასობრივად მოითხოვენ. ეს იმით აიხსნება, რომ ხელოვნური აბრეშუმის ქსოვილი („კრეპორეტი“, „კრეპოკატიბრი“) უფრო მძიმეა, სოლიდური ჩანს, მისგან შეკერილი კაბა მოხერხებულად არგია ტანს და თანაც ბევრად იაფია, ვიდრე ნატურალური აბრეშუმის, იმავე ასორტიმენტის ქსოვილი. იგივე უნდა ითქვას შტაპელური ქსოვილების შესახებ. შარშან აბრეშუმსაქსოვ ფაბრიკაში შეწყვეტეს ერთ-ერთი არტიკულის ყველაზე მეტი მოთხოვნილების შტაპელური ქიშმირის ქსოვა. ამ ქსოვილებისგან კერავენ გოგონებისათვის სასკოლო ფორმის კაბებს. მოთხოვნილება ამ ქსოვილზე დიდია.

რატომ ამოიღეს ფაბრიკაში წარმოებიდან ეს ქსოვილი? ნედლეული აქვთ, სხვა სახის შტაპელური ქსოვილებს ქსოვენ, სასკოლო ფორმის ქსოვილის გამოშვებაზე კი უარი თქვეს, თუმცა ასეთი ქსოვილისათვის ისეთივე ბოჭკოა საჭირო, როგორსაც სხვა შტაპელური ქსოვილებისათვის იყენებენ, „საიდუმლოება“ აქ ის არის, რომ საფორმე შტაპელური ქსოვილის გამოშვება ცოტა უფრო რთულია, ამ სირთულეს ფაბრიკაში თავს არიდებენ, ხოლო მომხმარებელთა საჭიროებას მხედველობაში არ იღებენ.

ჩვენს მაღაზიებში მომხმარებელი ეშვიათად წაიწყდება საბნის სპირე ფარჩის (ატლასი) ან მის სამაგიერო, მაგრამ თანაბარფასოვან ქსოვილს. რატომ? იმიტომ, რომ ფარჩის ქსოვისას მეტი სიფაქიზის გამოჩენაა საჭირო, დაუშვებელია ქსელში თუნდაც ერთი განსხვავებული ძაფის გარევა, ამიტომ ფაბრიკაში ყველა დეფექტის დაფარვა ძნელი ხდება. საფიქრებელია, რომ ფაბრიკაში საფეიერო დეფექტების აღმოფხვრა ვერ შეძლეს და ამიტომ სულ შეწყვიტეს ამ ქსოვილის გამოშვება, თუმცა ასეთ ქსოვილზე დიდი მოთხოვნილებაა.

ვერ აითვისეს ამ ფაბრიკაში ვერც ე. წ. თეთრი „კრეპსატინის“ ქსოვის სრულყოფილი ტექნოლოგია. ამ ქსოვილზე მომხმარებლები დიდ მოთხოვნილებას აყენებენ, მაგრამ დღემდე ვერ შეეძლოთ იმის მიღწევა, რომ თბილისის აბრეშუმსაქსოვის ფაბრიკამ პირველი ან მეორე ხარისხის ამ სახის „ქსოვილი საკმაო რაოდენობით მოგვაგზავნა. ფაბრიკიდან მაღაზიაში მიტანილი სხვადასხვა ფერის „კრეპსატინის“ 70 პროცენტი მესამე ხარისხისაა.

თბილისის მაუდ-კამოლის კომბინატის ქსოვილები გამძლეობითა და ქსოვის ხარისხით განთქმულია, მაგრამ ნაკლოვანებები აქაცაა. გასულ ზაფხულში კომბინატი უშვებდა ქალის სპალტოე დრაპს (არტიკული 879), რაც ხარისხით კარგი იყო, მაგრამ ფერით ვერ აკმაყოფილებდა მომხმარებელთა მოთხოვნილებას. ჩვენში დიდი მოთხოვნილებაა ასეთსავე ქსოვილზე, თუ მას მკაფიო ლურჯი ფერი ექნება. მეორე სასაყვედუროც გვაქვს ჩვენი სახელოვანი ფეიერებისადმი. ისინი უშვებენ 709 არტიკულის საშარვლე შევიოტს და 52 არტიკულის შალნარევ სამარვლე ქსოვილს, რომელთაც ერთი ფერით, თან მეტად უგემურად ღებავენ. ზოგჯერ ამ ქსოვილებს ხარისხის მიხედვით ვერც კი განასხვავებს მომხმარებელი, იმდენად ჰგვანან ერთიმეორეს. ამავე დროს შალნარევი საშარვლე, ცხადია, გაცილებით იაფი ღირს, ვიდრე შევიოტი. არაკეთილსინდისიერ დახლის მუშაკს კი შეუძლია ამით ისარგებლოს, შალნარევი ქსოვილი მეტ ფასში გაყიდოს. ჩვენ უარი განვაცხადეთ ამგვარად შეღებილი ქსოვილების გასაყიდად გამოტანაზე, სანამ კომბინატში არ მოაწესრიგებენ შეღებვის ტექნოლოგიას.

საგულისხმოა, რომ თბილისის მაუდ-კამოლის კომბინატში შეწყვიტეს უმაღლესი ხარისხის საკოსტიუმე ქსოვილის, ე. წ. „ბოსტონის“ ქსოვა. მასზე დიდი მოთხოვნილებაა და, ვფიქრობთ, ფაბრიკამ უნდა განაახლოს ამ ქსოვილის გამოშვება, მიუხედავად მისი ტექნოლოგიის სირთულისა.

გორის ბამბეულის ქსოვილების კომბინატის პროდუქცია, რაც დრო გადის, უფრო დიდი რაოდენობით გამოდის სავაჭრო ქსელში, თეთრეულს ეს კომბინატი კარგი ხარისხისას იძლევა, მაგრამ ჩითის ქსოვილებზე ამას ვერ ვიტყვით. მუქად, უგემურად, უხეშად დაჩითულ ქსოვილებს მომხმარებლები არ ეტანებიან. საჭიროა გორელმა ფეიერებმა გაიუმჯობესონ ქსოვილთა ხარისხი და დაჩითულობა, უფრო ხალისიანი ფერების ჩითები მოგვცეს. ცნობილია, რომ უხეშად, მუქი ფერებით დაჩითვა ფარავს ქსოვილის საფეიერო დეფექტს, მაგრამ ასეთი წესით მუშაობა საბჭოთა ფეიერებს არ შეეფერებათ.

თბილისის სავაჭრო ქსელში ზოგჯერ ძნელი საშოვნი ხდება ზოგიერთი ზომის საბავშვო ფეხსაცმელი, აგრეთვე ზოგი სისრულის ქალი- და კაცის ფეხსაცმელი. მომხმარებლებმა უნდა იცოდნენ, რომ ამ საქმეში სავაჭრო ქსელის მუშაკებზე მეტად ჩვენი ფეხსაცმლის ფაბრიკების მუშაკები სცოდავენ. თბილისის ფეხსაცმლის პირველი ფაბრიკა არ უშვებს საჭირო ასორტიმენტისა და ნომენკლატურის საბავშვო ფეხსაცმელს. ქალა, ბავშვთა და მამაკაცთა ფეხსაცმელი გვხვდება უმთავრესად ერთიდაიმავე სისრულისა, როგორც ამ ნაწილში ხელოვნურად დამზადებული ფეხსაცმელი. ეს ასეთ ფეხსაცმელზეც არის. თბილისის ფეხსაცმლის ფაბრიკებში (№ 1 და № 2) გამოშვებულ საბავშვო ფეხსაცმელს ახასიათებს სიმძიმე, უხეშობა, ნაკლები ელასტიურობა. გოგონებისათვის ფეხსაცმელს ნაკლები რაოდენობით უშვებენ, ვიდრე ქობულეთისათვის.

საჭიროა ფეხსაცმლის მრეწველობის საწარმოთა მუშაკებმა შეიგნონ, რომ საბავშვო ფეხსაცმელი უფრო ნაზი, მკაფიო ფერის, სასარგებლად სასიამოვნო უნდა იყოს. მომხმარებელთა სამართლიან გულისწყრომას იწვევს ისიც, რომ ჩვენს ფაბრიკებში ერთობ მცირე რაოდენობით კერავენ ჩვილი ბავშვებისათვის საჭირო ფაჩუჩებს.

სარეწაო კოოპერაციის არტელები, როგორც ცნობილია, მოწოდებული არიან ამშაონ მრეწველობის ნარჩენების გამოყენებაზე. ფეხსაცმლის ფაბრიკებში საკმაოდ გროვდება ნარჩენები იმისათვის, რომ არტელებმა შეკერონ ქალის საშინაო ქოშები. ამ ქოშებს ჩვენი არტელები სავაჭრო ქსელისათვის არ კერავენ და ეს არის იმის მიზეზი, რომ მომხმარებელი მოდელურ საშინაო ქოშს ჩვენთან მხოლოდ მაშინ თუ წააწყდება, როცა იგი სხვა რესპუბლიკებიდან შემოგვაქვს. რატომ უგულებელყოფენ სარეწაო კოოპერაციის არტელებში ქოშების გამოშვებას, გაუგებარია.

მრეწველობის მუშაკებმა ყურად უნდა იღონ ვაჭრობის მუშაკების ეს პრეტენზიები. რაც მომხმარებელთა ინტერესით არის ნაკარნახევი.

ე. ჭყონია,

თბილისის ცენტრალური უნივერსალური მაღაზიის კომერციული დირექტორი.

ვაჭრობის მუშაკთა პრეტენზიები მრეწველობის მუშაკებისადმი

დიდიხანია თბილისის ცენტრალურ უნივერსალურ მაღაზიაში შემოვიღეთ სპეციალური რვეულები, სადაც აღვრიცხავთ მომხმარებელთა მოთხოვნილებებს, მათს სურვილებსა და შეხედულებებს. უკვე დაგროვდა საკმაოდ დიდი მასალა, რომელიც საშუალებას გვაძლევს სწორი აღდგენ ავუღოთ მომხმარებლის გემოვნებას, შევარჩიოთ და ქსელში სარეალიზაციოდ გამოვიტანოთ ის საქონელი, რომელსაც ხალხი მეტად ეტანება.

მაგრამ ერთია სწორი აღდგომა და მეორე — იმის შესაძლებლობა, რომ მომხმარებელს მივაწოდოთ ის საქონელი, რომელიც მას სურს. ამ სავაჭრო ქსელის მუშაკები უძლურნი აღმოჩნდებიან, თუ მათ მხარი არ დაუჭირეს მრეწველობის მუშაკებმა.

უნდა ითქვას, რომ მას შემდეგ, რაც თბილისის ცენტრალური უნივერსალური მაღაზია საქართველოს სსრ ვაჭრობის სამინისტროს სისტემაში გადავიდა, რესპუბლიკური მრეწველობის საწარმოებიდან საქონლის სარეალიზაციოდ გამოტანა მაღაზიაში საგრძნობლად გაიზარდა. მაგრამ ამასთან ისიც უნდა ითქვას, რომ ამ საქონლის ხარისხი და გარეგნობა ხშირ შემთხვევაში ვერ აკმაყოფილებს მომხმარებელს. რატომ ხდება ეს, რატომ ვერ უნდა იძლეოდნენ, ვთქვათ, ჩვენი საფეიერო ფაბრიკები ან ფეხსაცმლის საწარმოები მაღალი კლასის პროდუქციას? ეს ფაბრიკები აღჭურვილი არიან საუკეთესო ტექნიკით, საკმაო რაოდენობით ჰყავთ კვალიფიციური კადრები, მაშ რა უნდა უშლიდეთ მათ ხელს ყოველმხრივ მაღალხარისხოვანი ნაწარმის გამოშვებაში?

ამ საკითხით დაინტერესდნენ ჩვენი მაღაზიის მუშაკები, რომლებმაც ეს საქმე ადგილობრივ საწარმოებში შეიტანეს.

ის პროდუქციი, რომელზეც მომხმარებელი მეტ მოთხოვნილებას აყენებს, თუ საწარმოებში მის მაღალხარისხოვნებას უზრუნველყოფენ, მოითხოვს ფაქიზ მუშაობას, მაღალკვალიფიციურ შრომას, საერთოდ ასეთი პროდუქცია უფრო შრომატევადია და, რათა გვქმის რაოდენობრივი მაჩვენებლების შესრულებაში არ ჩამორჩნენ, ასეთი პროდუქციის დნერგვას წარმოებაში საწარმოთა ხელმძღვანელები ზოგჯერ თავს არიდებენ.

მაგალითად, თბილისის აბრეშუმსაქსოვ ფაბრიკაში ქსოვდნენ ქიშმირს (არტიკული 1307), მაგრამ ბოლო დროს ამ პროდუქციის ქსოვა შეწყვიტეს. ქიშმირის ქსოვილი ფაქიზ მუშაობას მოითხოვს. მასზე რომელიმე საფეიერო

ქომუნისტი
ბიბლიოთეკა

მიზეზს მოიშველიებენ იმისათვის, რომ თავი აარიდონ შრომატევადი ქსოვილის მასობრივად გამოშვების ვალდებულებას.

სავაჭრო დარგის მუშაკებს ბევრი სასაყვედურო აქვთ ამ ფაბრიკის ხელმძღვანელებისადმი. ხშირად მაღაზიაში მოტანილი ქსოვილები იმ ზომისა როდი აღმოჩნდება ხოლმე, როგორც ფაბრიკის მიერ არის აღნიშნული. ეს იმიტომ ხდება, რომ ფაბრიკაში ქსოვილის გაზომვას ახდენენ მაშინ, როდესაც იგი საბოლოოდ გამშრალი კიდევ არ არის. შემდეგ ამ ქსოვილს გზავნიან ფაბრიკის საწყობში, აქედან რამდენიმე ხნის შემდეგ მიაქვთ სავაჭრო ორგანიზაციის საწყობში. გადის დრო, ქსოვილი შრება და კლებულობს. საკონტროლო გაზომვისას აღმოჩნდა, რომ თბილისის აბრეშუმსაქსოვი ფაბრიკიდან მიღებული ქსოვილი ჩვეულებრივად ყოველ მეტრზე 0,5 სანტიმეტრით ნაკლები გამოდის, ხოლო ქსოვილთა დიდ პარტიაში ეს განსხვავება უკვე საგრძნობ ციფრს აღწევს.

თბილისის მაუდ-კამოლის კომბინატის ქსოვილები გამძლეობითა და ქსოვის ხარისხით განთქმულია, მაგრამ ნაკლოვანებები აქაცაა. გასულ ზაფხულში კომბინატი უშვებდა ქალის სპალტოე დრაპს (არტიკული 879), რაც ხარისხით კარგი იყო, მაგრამ ფერით ვერ აკმაყოფილებდა მომხმარებელთა მოთხოვნილებას. ჩვენში დიდი მოთხოვნილებაა ასეთსავე ქსოვილზე, თუ მას მკაფიო ლურჯი ფერი ექნება. მეორე სასაყვედუროც გვაქვს ჩვენი სახელოვანი ფეიერებისადმი. ისინი უშვებენ 709 არტიკულის საშარვლე შევიოტს და 52 არტიკულის შალნარევ სამარვლე ქსოვილს,

გერმანიის ერთიანობის აღდგენისათვის

გერმანიის კომუნისტური პარტიის გამგეობის საპირველმაისო მოწოდება

ბერლინი, 27 აპრილი. (საკდესი). გერმანიის კომუნისტური პარტიის გამგეობამ გერმანიის ყველა მშრომელს მიმართა საპირველმაისო მოწოდებით, რომელშიც ხაზგასმით აღნიშნულია, რომ საჭიროა გაძლიერდეს ბრძოლა პარიზის სამხედრო შეთანხმებათა ლიკვიდაციისათვის, გერმანელთა შეთანხმებისა და დემოკრატიულ საფუძველზე გერმანიის მშვიდობიანი გაერთიანების შესახებ დიდ სახელმწიფოთა შეთანხმებისათვის.

„პარიზის შეთანხმებანი, — ნათქვამია მოწოდებაში, — კვლავ აიარაღებენ გერმანულ მილიტარიზმს — გერმანელი ხალხის მომაკვდინებელ მტერს, დასავლეთი გერმანია შეჰყავთ ატლანტიკის სამხედრო ბლოკში და გერმანელი და უცხოელი წრეები სურვილით, რომლებიც დაინტერესებული არიან ომით, მას აქცევენ შეიარაღების ბაზად და ომის პლაცდარმად.

მუშათა კლასს, მთელ მშრომელ ხალხს სულ უფრო ნათლად ესმით საფრთხე, რომელიც ჩვენი სამშობლოსათვის გამომდინარეობს პარიზის შეთანხმებებიდან. ამიტომ გერმანიის მუშათა კლასსა და მშრომელებს მტკიცედ აქვთ გადაწყვეტილი ჩაშალონ პარიზის შეთანხმებანი, რომლებიც შეუძლებელს ხდიან მოლაპარაკებას გერმანიის მშვიდობიან გაერთიანებაზე.

წარმატებითი მოლაპარაკება სსრ კავშირის მთავრობასა და ავსტრიის მთავრობას შორის საბჭოთა ხელშეკრულების დადების შესახებ იმის მაგალითია, თუ როგორ შეიძლება თანასწორუფლებიანობის საფუძველზე შეთანხმებით და მოლაპარაკებით ავრეთვე გადაჭრას გერმანელი ერის სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი საკითხები“...

„პარიზის შეთანხმებანი ნიშნავენ, — ნათქვამია შემდეგ მოწოდებაში, — გაძლიერებულ შეტევას ხალხის დემოკრატიულ უფლებათა და თავისუფლებათა წინააღმდეგ. გერმანიის კომუნისტური პარტიის პროცესი, ათასობით ნამდვილი პატრიოტის დევნა, მონოპოლისტებისა და მათი აღიარაურის მთავრობის მუქარა სოციალ-დემოკრატებისა და პროფკავშირთა წევრების წინააღმდეგ მთელი სიცხადით გვიჩვენებენ, რომ მილიტარისტებს სურთ დასავლეთ გერმანიაში სამხედრო დიქტატურა დამყარონ. მაგრამ მუშათა კლასი და მთელი ჩვენი ხალხი ამის ნებას არ მისცემენ, რადგან ისინი არ ამირებენ ერთხელ კიდევ მიიტანონ მსხვერპლად გერმანელი და უცხოელი ზარბაზნის მეფეების ინტერესებისათვის გერმანელი ახალგაზრდობა. გერმანიის მუშათა კლასი, გერმანელი დედები გამოდიან ახალგაზრდობის დასაცავად. გერმანელ ახალგაზრდობას სურს ბედნიერად და მშვიდობით იცხოვროს გაერთიანებულ სამშობლოში...

ჩვენს ხალხს აქვს ძალები გაიერთიანოს სამშობლო, რათა იგი თავისუფლებისა და დემოკრატიის პირობებში გახდეს დიდი მშვიდობიანი სახელმწიფო. დღეს ბრძოლაში გამოყენებული ძალები ხვალ ნიშნავს ჩვენი ხალხისა და სამშობლოს ერთიანობას, თავისუფლებასა და დამოუკიდებლობას“.

ინგლისის თემთა პალატაში

ლონდონი, 26 აპრილი. (საკდესი). როგორც პრეს ასოშიეშნის საგენტო იუწყება, ინგლისის საგარეო საქმეთა მინისტრმა მაკმილანმა, უპასუხა რა შეკითხვებზე თემთა პალატაში, განაცხადა, რომ 27 აპრილს ლონდონში მუშაობას დაიწყებს ამერიკის შეერთებული შტატების, საფრანგეთისა და ინგლისის წარმომადგენელთა ჯგუფი, „რათა მოამზადოს გეგმები, რომლებიც განსახილველად წარედგინება საგარეო საქმეთა მინისტრებს და რომელთა მიზანი იქნება ოთხი სახელმწიფოს თათბირის მოწვევა“.

მაკმილანმა დასძინა, რომ მას შემდეგ, რაც პარიზის შეთანხმებათა ინგლისის სარატიფიკაციო სიგელები 5 მაისს დეპონირებული იქნება, 7 მაისს იგი გაემგზავრება პარიზს, რათა მონაწილეობა მიიღოს ჩრდილოეთ ატლანტიკის კავშირის საბჭოს სესიაში, რომლის დღის წესრიგის ერთ-ერთი საკითხი „იქნება ოთხი სახელმწიფოს თათბირის მოწვევა საბჭოთა მთავრობის მონაწილეობით“.

ლონდონი, 26 აპრილი. (საკდესი). რეიტერის საგენტო, იუწყება რა მაკმილანის პასუხის შესახებ თემთა პალატაში, გამოყოფს მის განცხადებას იმის შესახებ, რომ ინგლისი „მოხარული იქნება მონაწილეობა მიიღოს მოლაპარაკებაში ყოველ დონეზე, იქნება ეს მთავრობათა მეთაურების თუ საგარეო საქმეთა მინისტრების მოლაპარაკება“.

პარლამენტის წევრმა ლეიბორისტმა ბარბარა კასლმა, იუწყება საგენტო, მოითხოვა, რათა მაკმილანმა განუცხადოს თემთა პალატას, რომ იგი უარს არ ამბობს გერმანიის ნეიტრალიზაციაზე როგორც გერმანიის პრობლემის მოწესრიგებაზე.

მაკმილანმა განაცხადა, რომ არ შეუძლია იკისროს ასეთი ვალდებულება.

დასავლეთის სამი სახელმწიფოს მომავალი თათბირი

ლონდონი, 25 აპრილი. (საკდესი). დღეს ინგლისის საგარეო საქმეთა სამინისტრომ გამოაქვეყნა კომუნიკე, რომლის თანახმად 8 მაისს პარიზში გაიმართება ამერიკის შეერთებული შტატების, ინგლისისა და საფრანგეთის საგარეო საქმეთა მინისტრების თათბირი „საბჭოთა კავშირის მონაწილეობით ოთხი სახელმწიფოს თათბირის მოწვევის კონკრეტული გეგმების განსახილველად“.

ანალოგიური კომუნიკეები გამოაქვეყნეს საფრანგეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრომ და ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო დეპარტამენტმა.

ელბაზე შეხვედრის ამერიკელ ვეტერანთა მოსკოვს გამომგზავრებისათვის

ვაშინგტონი, 26 აპრილი. (საკდესი). როგორც უკვე ვიუწყებოდით, „ელბაზე შეხვედრის ამერიკელ ვეტერანთა“ ორგანიზაცია დათანხმდა მიწვევაზე გაგზავნოს თავისი წარმომადგენლები მოსკოვში ელბაზე შეხვედრის ათი წლისთავის გამო გამართულ კრებაზე.

ამ ორგანიზაციის 12 წევრმა 24 აპრილს მოსკოვში გაგზავნა შემდეგი დეპეშა:

„მდინარე ელბაზე შეხვედრის საბჭოთა ვეტერანებს, მოსკოვი, სსრ კავშირი.

ჩვენ, მდინარე ელბაზე შეხვედრის ამერიკელი ვეტერანები, შევიკრიბეთ რა ჩვენს მე-10 წლისთავზე ვაშინგტონში, მადლობას გიძღვნით თქვენი გულთადი მიწვევისათვის მონაწილეობა მივიღოთ გამარჯვების დღის დღესასწაულში მოსკოვში 1955 წლის 9 მაისს. როგორც თქვენმა სტუმრებმა, ჩვენ მოსკოვში წამოვალთ რამდენიმე დღეში. მოველით თქვენთან შეხვედრას და ამედი გვაქვს, რომ იგი ხელს შეუწყობს თავისუფლებისა და მშვიდობის უზრუნველყოფას დედამიწაზე, რისთვისაც ჩვენ ვიბრძოდით 10 წლის წინათ.

გულითადი სალამით.

მდინარე ელბაზე შეხვედრის ამერიკელი ვეტერანები:

ჯონ ბ. ადამსი, უმცროსი; ჩარლზ გ. ფორესტერი; რობერტ ჰაგი; ედვინ ა. ჯიარი; ფრედ უ. ჯონსტონი; რობერტ ლიგელი; კლოდ უ. მუური; ჯოზეფ პოლოვსკი; ილაიჯა სემსი, უმცროსი; მიური შულმენი; ბ. ლ. შიკერი; უილიამ უეისლი“.

როგორც პრესა იუწყება, 25 აპრილს „ელბაზე შეხვედრის ამერიკელ ვეტერანთა ორგანიზაციის 12 წევრი მივიდა სახელმწიფო დეპარტამენტში, სადაც მათ საუბარი ჰქონდათ მოსკოვში მათი გამგზავრების საკითხზე. საუბრის შემდეგ მათ განუცხადეს კორესპონდენტებს, რომ სახელმწიფო დეპარტამენტს „რამდენიმე დღე დასჭირდება“, რათა მიიღოს გადაწყვეტილება ამერიკელი ვეტერანების მოსკოვში გამგზავრების საკითხზე.

ვეტერანთა ჯგუფის წარმომადგენელი პოლოვსკი გუშინ ეწვია სსრ კავშირის საელჩოს ვაშინგტონში მოსკოვს ვეტერანთა გამგზავრების საკითხთან დაკავშირებით. იგი მიიღო სსრ კავშირის ელჩმა ამერიკის შეერთებულ შტატებში გ. ნ. ზარუბინმა.

როგორც პრესა იუწყება, პოლოვსკის საელჩოში ყოფნის შემდეგ განაცხადა, რომ გ. ნ. ზარუბინმა მას აღუთქვა, რომ „ელბაზე შეხვედრის ამერიკელ ვეტერანთა“ ორგანიზაციის წევრები საბჭოთა ვიზებს მიიღებენ ვიზების ამერიკის შეერთებული შტატების საელჩოში დეპარტამენტში მიღებისთანავე.

„ელბაზე შეხვედრის ამერიკელ ვეტერანთა“ ორგანიზაციის საღილზე

ვაშინგტონი, 26 აპრილი. (საკდესი). გუშინ „ელბაზე შეხვედრის ამერიკელ ვეტერანთა“ ორგანიზაციამ სასტუმრო „კონტინენტალში“ სადილი გამართა საბჭოთა და ამერიკელი მეომრების ღირსშესანიშნავი შეხვედრის მე-10 წლისთავის გამო.

სადილზე სიტყვა წარმოთქვა „ელბაზე შეხვედრის ამერიკელ ვეტერანთა“ ორგანიზაციის მდივანმა პოლოვსკიმ, რომელმაც განაცხადა: „ბრძოლის ველზე ამერიკის შეერთებული შტატების არმიისა და საბჭოთა არმიის დიდი ხნით ნანატრი ისტორიული შეხვედრის მომენტში ყველა ჯარისკაცმა ფიცი დადო, რომ ყველაფერს გააკეთებენ, რაც მათზეა დამოკიდებული, რათა შექმნან უკეთესი სამყარო, სადაც ბავშვებს შეუძლიათ აღიზარდნონ ჯანსაღი და თავისუფალნი და უკეთესი პერსპექტივები ჰქონდეთ ცხოვრებაში... როგორც ერთ-ერთ ამერიკელ ჯარისკაცს იმათგან, ვინც 10 წლის წინათ გადალახა მდინარე ელბა, როგორც ერთ-ერთს ამერიკელ და რუს ჯარისკაცთაგან, რომლებმაც ფიცი დადეს ელბაზე, მე მომახსენა, რომ საერთოდ გამოვხატავ ყველა ჩვენგანის ფიქრებსა და გრძნობებს, ამიტომ მოუფწოდებ ქვეყნებს აღადგინონ შერიგების სულისკვეთება, გაიჯიონონ პასუხისმგებლობის შეგნება, რათა ფიცი, რომელიც დავდეთ მდინარე ელბის სისხლით მორწყულ ნაპირზე, ამაო არ იყოს“.

სადილზე სიტყვა წარმოთქვა ავრეთვე რესპუბლიკელმა სენატორმა ფლანდერსმა (ვერმონტის შტატი). მან მოიწონა პოლოვსკის ინიციატივა, რომელმაც მოაწყო ეს კრება. მან თქვა, რომ ვეტერანებმა, რომლებიც ერთმანეთს შეხვდნენ ელბაზე, ნახეს, „როგორ იტანდნენ ჯოჯოხეთურ ტანჯვას მთელი ქალაქები და მთელი ხალხები... და იმათ, ვინც ერთმანეთს შეხვდა ელბაზე, მტკიცედ ჰქონდათ გადაწყვეტილი გაეკეთებინათ ყველაფერი, რაც თვითეულ მათგანზე იყო დამოკიდებული, რათა უზრუნველეყოთ, რომ ასეთი კატასტროფა არასოდეს აღარ განიცადოს კაცობრიობამ“.

აღნიშნა რა, რომ ახლანდელი საერთაშორისო ვითარება მკვეთრად განსხვავდება ვითარებისაგან ელბაზე შეხვედრის დროს, ფლანდერსი შეეცადა მოეხსნა ამერიკის შეერთებული შტატებისაგან პასუხისმგებლობა საერთაშორისო ვითარებაში შექმნილი დაძაბულობისათვის.

შემდეგ ფლანდერსმა მოუწოდა მიმართონ ეიზენჰაუერს წინადადებით შეხვდეს დიდი სახელმწიფოებისა და ზოგიერთი სხვა ქვეყნის მთავრობათა მეთაურებს, რათა პირველ რიგში განიხილონ განიარაღების საკითხი. თუ მიღწეულ იქნა შეთანხმება განიარაღების საკითხში, თქვა ფლანდერსმა, შემდეგში შეიძლება მოეწყოს ახალი თათბირები სხვა დიდმნიშვნელოვანი საკითხების განსახილველად.

სადილზე წაიკითხეს მისასალმებელი დეპეშები და წერილები, რომლებიც ორგანიზაციის სახელზე გამოგზავნეს ამერიკის პოლიტიკურმა და სამხედრო მოღვაწეებმა, კონგრესის წევრებმა და მეორე მსოფლიო ომის ვეტერანებმა.

ერაყის პრემიერ-მინისტრის მოლაპარაკება ლონდონში

ქარაჩი, 27 აპრილი. (საკდესი). როგორც გაზეთ „დოონის“ ლონდონელი კორესპონდენტი იუწყება, გუშინ ლონდონში ერაყის პრემიერ-მინისტრ ნური საიდსა და საგარეო საქმეთა მინისტრ მაკმილანს შორის მოლაპარაკების დროს განხილულ იქნა საკითხი, რომ შესთავაზონ პაკისტანსა და ირანს შეუერთდნენ ინგლის-თურქეთ-ერაყის სამხედრო კავშირს. ფიქრობენ, რომ ამ კავშირთან პაკისტანისა და ირანის შეერთების შემდეგ იგი გადაიქცევა სამხრეთ-აღმოსავლეთ აზიის სამხედრო ბლოკის მსგავს ორგანიზაციად და ამ ორგანიზაციის საბჭო იქნება ბაღდადში.

ტროლეიბუსის ახალი მარშრუტები ქალაქისთვის

ჩვენი რესპუბლიკის დედაქალაქის თბილისის მოსახლეობის სწრაფმა ზრდამ გამოიწვია ქალაქის ელექტროტრანსპორტის ზრდაც.

წლების მანძილზე ბევრი რამ გაკეთდა. ქალაქის ქუჩების რეკონსტრუქციასა და გაგანიერებასთან დაკავშირებით მთელ რიგ რაიონებში ტრამვაი შეიცვალა ტროლეიბუსით, გარეუბნებში გაყვანილ იქნა ტრამვაის ახალი ხაზები.

თბილისის რკინიგზის სადგურში ჩამოსულთა უკეთ მომსახურების მიზნით ტრამვაისა და ტროლეიბუსების სამმართველომ გახსნა ორი ახალი მარშრუტი № 2 და № 9, რომლებიც ლენინის მოედანსა და ვაკეს პირდაპირი ხაზით აკავშირებენ სადგურთან. ამ მიზნით ჩელუსკინელების ქუჩაზე და მელიქიშვილისა და ლენინის ქუჩების შესაყართან დამონტაჟებულია ტროლეიბუსის ახალი საჰაერო ქსელი.

25 აპრილიდან გაიხსნა ტროლეიბუსის ახალი მარშრუტები. სადგურიდან ლენინის მოედნისაკენ მიმავალი ტროლეიბუსი მიემართება პლეხანოვის პროსპექტისა და ელბაქიძის აღმართის გავლით, ხოლო ვაკისაკენ მიმავალი გაივლის გმირთა მოედანს, ლენინის ქუჩას და სპეციალური ავტომატური გადამყვანის საშუალებით გადაუხვევს მელიქიშვილის ქუჩაზე.

ამჟამად ჩვენი დედაქალაქის ქუჩებში ტრამვაი მოძრაობს თხუთმეტი, ხოლო ტროლეიბუსი რვა მიმართულებით. ტრამვაის ვაგონების საერთო რაოდენობა ხაზზე 255, ხოლო ტროლეიბუსებისა 63 აღწევს.

ტროლეიბუსის ახალი მარშრუტები კიდევ უფრო გაუმჯობესებენ თბილისის მოსახლეობის კულტურულ მომსახურებას და ელექტროტრანსპორტი სარგებლობის პირობებს.

ინჟინერი მ. ჩორგოლაშვილი.

სურათზე: ტროლეიბუსის ახალი ხაზი ჩელიუსკინელების ქუჩაზე.

ფოტო შ. გოქაძისა.

ვაჭრობა დღესასწაულის წინადღეებში

წინასადღესასწაულო და დღესასწაულის დღეებში საჯარო ორგანიზაციებს თავიანთ მაღაზიებში დამატებით გამოქვთ გასაყიდად ფართო ასორტიმენტის სასურსათო და სამრეწველო საქონელი, მათ შორის ხორცი, ფრინველი, ძეხვეული, 100.000 ქილა ხორცისა და 40.000 ქილა რძის კონსერვი, ასობით ტონა შაქარი, ყველი, თევზეული, 150.000 ცალი თევზის კონსერვი, 100.000 ქილა ბოსტნეულის კონსერვი, 150 ტონა საკონდიტრო ნაწარმი, გარდა ამისა, ჯემი, ხილფაფა, მურაბა და სხვ.

საკონდიტრო ფაბრიკები სამაისოდ ამზადებენ სხვადასხვა ტკბილეულობას სადღესასწაულო ფორმებით. თბილისის შოკოლადის ფაბრიკა უშვებს გაფართოებული ასორტიმენტის სხვადასხვა სახის შოკოლადს, მარმელადს, ირისს და სხვ. მრავალნაირ კარამელსა და მონპანსიეს ამზადებს პირველი საკონდიტრო ფაბრიკა, ხოლო მეორე და მესამე საკონდიტრო ფაბრიკები — ნამცხვარს, ტორტს, კექსს და მრავალ სხვას.

შოკოლადისა და საკონდიტრო ფაბრიკები შოკოლადის კონფეტს, კარამელს, დრაჟეს, ნამცხვარს სადღესასწაულოდ უშვებენ ოგრეთვე ლამაზად გაფორმებული პარკებითა და კოლოფებით, რომლებშიც ჩადებულია ბარათები სადღესასწაულო მილოცვით.

სამრეწველო საქონლის მაღაზიებში გადიდებული რაოდენობით იყიდება ბრეშუმის, შალისა და ბამბის ქსოვილები, შეკერილი ტანსაცმელი, ტრიკოტაჟი, ფეხსაცმელი, საგალანტერიო ნაწარმი.

ავსტრიელი პოეტის ჰუგო ჰუპერტის შემოქმედებისადმი მიძღვნილი საღამო

23 აპრილს უცხოეთთან კულტურული ურთიერთობის საქართველოს საზოგადოების ლიტერატურის სექციამ მოაწყო ავსტრიელი პოეტის ჰუგო ჰუპერტის შემოქმედებისადმი მიძღვნილი საღამო.

საღამო შესავალი სიტყვით გახსნა უცხოეთთან კულტურული ურთიერთობის საქართველოს საზოგადოების ლიტერატურული სექციის ვიცე-პრეზიდენტმა, სტალინური პრემიის ლაურეატმა პოეტმა გრიგოლ აბაშიძემ.

მოხსენება პოეტ ჰუგო ჰუპერტის შემოქმედებაზე წაიკითხა ფილოლოგიურ მეცნიერებათა კანდიდატმა ნოდარ კაკაბაძემ.

სიტყვებით გამოვიდნენ მ. კვესელავა, გ. ქიქოძე, ა. ჭკადუა.

საღამოს დაესწრო პოეტი ჰ. ჰუპერტი. მან ილაპარაკა თავისი მუშაობის შესახებ, წაიკითხა საკუთარი ლექსები, ოგრეთვე ნაწყვეტები „ვეფხისტყაოსნიდან“ და ვ. მაიაკოვსკის ლექსები.

ამინდი

თბილისის ამინდის ბიუროს ცნობით 29 და 30 აპრილს დასავლეთ საქართველოში მოსალოდნელია ცვალებადი მოღრუბლულობა, ალაგ-ალაგ ხანმოკლე წვიმა და ელვა-ჭექა. დასავლეთის ქარი 0-5 მეტრი წამში. ტემპერატურა დაბლობ რაიონებში ღამით 6-11, დღისით 16-21 გრადუსი, მთიან რაიონებში ღამით 2-7, დღისით 11-16 გრადუსი.

აღმოსავლეთ საქართველოში — ცვალებადი მოღრუბლულობა; დასავლეთ რაიონებში ალაგ-ალაგ ხანმოკლე წვიმა და ელვა-ჭექა, აღმოსავლეთ რაიონებში უმეტესად უნალექოდ. დასავლეთის ქარი 3-7 მეტრი წამში, მტკვრის ხეობაში 7-12 მეტრი წამში. ტემპერატურა დაბლობ რაიონებში ღამით 6-11, დღისით 18-23 გრადუსი; მთიან რაიონებში ღამით 1-6, დღისით 12-17 გრადუსი.

რედაქტორი ნ. ჯაში.

თბილისის „დინამოს“ სტადიონი

1 მაისს

ფეხბურთი

სსრ კავშირის პირველობა

„ა“ კლასი

ცდსა (მოსკოვი) — **„დინამო“** (თბილისი)

დუბლიორთა შემადგენლობა

დასაწყისი 4 საათზე.

ცდსა (მოსკოვი) — **„დინამო“** (თბილისი)

ძირითადი შემადგენლობა

დასაწყისი 6 საათზე.

წვიმიანი ამინდის შემთხვევაში დუბლიორების თამაში გადატანილ იქნება 26 კომისრის რაიონის სტადიონზე. ბილეთების წინასწარი გაყიდვა იწყება 29 აპრილის დილის 10 საათიდან „დინამოს“ სტადიონის სალაროებში.

თბილისის „დინამოს“ სტადიონი

28 აპრილს

ფეხბურთი

სსრ კავშირის პირველობა

„ბ“ კლასი

„ნეფტიანიკი“ (კრასნოდარი) — **ოფიცერთა საოლქო სახლის გუნდი**

(თბილისი)

დასაწყისი 5 ს. და 30 წ.

ბილეთების გაყიდვა იწყება 28 აპრილის დილის 10 საათიდან „დინამოს“ სტადიონის სალაროებში.

ვილები მარო, ირა, ელენე, ძმები გალაქტიონ, დავით, ვანო, კოტე იუწყებიან

გიორგი კონსტანტინეს-ძე ცაგარლის

გარდაცვალებას. გამოსვენება 28-IV, 5 ს. გრიბოედოვის ქ. № 20.

ვილები ნიკოლოზ, ვახტანგ, ანა, შალვა ოჯახებით იუწყებიან

სოფიო სოლომონის ასულ ხომიზურაშვილის

გარდაცვალებას. დაკრძალვა 30-IV ქ. თელავში, გამოსვენება ელსადგურის ქ. № 8.

მეუღლე გიორგი, შვილები თემურ, ომარ იუწყებიან

მანია სპირიდონის ასულ დვალიზურიმბატაშვილის

გარდაცვალებას. პანაშვიდი 28, 29-IV, 8 ს. გამოსვენება 30-IV, 6 ს. კალინინის ქ. № 10.

ვილები რუსუდან, ციალა ოჯახებით იუწყებიან

მარიამ დავითის ასულ თარხნიშვილი-კალანდაძის

გარდაცვალებას. პანაშვიდი 28, 29-IV, 8 ს. გამოსვენება 30-IV, 5 ს. ბაზალეთის ქ. № 5 (ვაკე).

ვილები ანა, ლადო, მარო, გიორგი, ალექსანდრე, მარგალიტა ოჯახებით იუწყებიან

ნუცა იოსების ასულ ბეგაშვილის

გარდაცვალებას. დაკრძალვა 30-IV სოფელ ახაშენში (გურჯაანის რაიონი).

მეუღლე ლიზა, შვილები იაკობ, გერშონ, ამბროსი, ირინა, ნინო, სიმონ, სოფიო, სამსონ ოჯახებით იუწყებიან

ბიჭია ოსიპის-ძე ზონენაშვილის

გარდაცვალებას. გამოსვენება 28-IV, 5 ს. ვერცხლის ქ. № 33.

მეუღლე მინა, შვილები თინა, ნადია, პინა, სულიკო ოჯახებით იუწყებიან

მელიტონ ივანეს-ძე ბურჯალიანის

გარდაცვალებას. დაკრძალვა 1-V სოფ. ორბელში (ცაგერის რაიონი).

თბილისის კულტურულ-საგანმანათლებლო სასწავლებლის კოლექტივი იუწყება

დავით დიმიტრის-ძე გიგინეიშვილის

გარდაცვალებას. პანაშვიდი 28, 29-IV, 8 ს. გამოსვენება 30-IV, 5 ს. კამოს ქ. № 105.

მეუღლე ოლია, შვილება ანდრო, მარგო ოჯახებით იუწყებიან

მიხეილ დავითის-ძე მაკავარიანის

გარდაცვალებას. დაკრძალვა 30-IV სოფ. ლაშეში (ორჯონიკიძის რაიონი).

ვილები შალვა, თამარ ოჯახებით იუწყებიან

ბაისო ოსიბიეს ასულ თევზაძე-თავაძის

გარდაცვალებას. პანაშვიდი 29-IV, 8 ს. გამოსვენება 30-IV, 6 ს. ფიროსმანის ქ. № 54.

ჰუგო ჰუპერტის ლექსები საქართველოზე

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის გამომცემლობამ „ფოლკ უნდ ველტმა“ (ბერლინი) გერმანულ ენაზე გამოსცა ცნობილი ავსტრიელი პოეტის ჰუგო ჰუპერტის ლექსების წიგნი საქართველოს შესახებ „მოგზაურის ქართული კვერთხი“. წიგნში თავმოყრილია 1950-54 წლების პოეტური ნიმუშები, რომელთა დიდი უმრავლესობა ავტორის ბიერ უშუალოდ საქართველოში შექმნილი.

ჰუგო ჰუპერტი წლების მანძილზე ცხოვრობდა საქართველოში, გულოდგინედ სწავლობდა მის ისტორიასა და კულტურას, მოგზაურობდა საქართველოს ქალაქებსა და სოფლებში. ამიტომ არის, რომ მისი ლირიკული კრებული უშუალოდ ნახულისა და განცდილის პოეტური ასახვა და არა შემოქმედებითი ფანტაზიის უბრალო ნაყოფი ან მშენებრივული წყაროების მხატვრული გადამღერება.

ჰუგო ჰუპერტს საბჭოთა მკითხველი უპირატესად იცნობს როგორც მაიაკოვსკის პოლიტიკური ლირიკის შესანიშნავ მთარგმნელს: იგი ამ გერმანელ პოეტთა რიცხვს ეკუთვნის, რომლებსაც მსგავსად გერმანელი კლასიკოსებისა, საპატიო და სასიამოვნო საქმედ მიაჩნიათ მსოფლიო ლიტერატურის ცნობილი ნიმუშების თარგმნა. ამ საქმისადმი სიყვარულმა ჩამოიყვანა იგი საქართველოში და გაამდიდრა ხელი მოეკიდა ისეთი რთული და შრომატევადი საქმისათვის, როგორიც არის შოთა რუსთაველის „ვეფხისტყაოსნის“ გერმანულ ენაზე თარგმნა.

უკანასკნელი წლების მანძილზე ჰ. ჰუპერტი შოთას უკვდავი პოემის გერმანულ თარგმანზე მუშაობდა. შემოქმედებით პროცესში იგი ორგანულად დაუკავშირდა საბჭოთა საქართველოს, შეიყვარა მისი გმირული ისტორია და მრავალსაუკუნოვანი კულტურა. ეს სიყვარული გამოვლინდა არა მარტო „ვეფხისტყაოსნის“ გერმანულ თარგმანში, რომელიც უახლოეს მომავალში გამოვა გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკაში (გამომცემლობა „როუტენ უნდ ლენრგ“), არამედ თარგმანის პარალელურად შექმნილ ორიგინალურ ლექსთა კრებულშიც — „მოგზაურის ქართული კვერთხი“. „რუსთაველის ჩრდილში“ მყოფი პოეტი. — წერს შესავალ წერილში ცნობილი გერმანელი პოეტი კუბა, — ქმნის „მოგზაურის ქართულ კვერთხს“, რომლითაც გერმანელი მკითხველი „ომოგზაურებს არა ფანტაზიის სამყაროში, არამედ საბჭოთა საქართველოში, სტალინის ზღაპრულად ლამაზ სამშობლოში. საბჭოეთის ერთ-ერთ სოციალისტურ რესპუბლიკაში“.

„მოგზაურის ქართული კვერთხი“ ლექსების ორი ციკლისაგან შედგება. პირველის პოეტური სახელწოდებაა — „კიდით კიდემდე“, ხოლო მეორისა — „საზღვრებს მიღმა“.

პირველი ციკლის ლექსების მთავარი თემა საბჭოთა საქართველოა. ყურადღების ცენტრშია სოციალისტური რესპუბლიკის მშრომელი ხალხი, გაერთიანებული დიდი საბჭოეთის ძმურ ოჯახში, თავისი სახელოვანი შვილებითა და რევოლუციური ტრადიციებით. მთელი ციკლის პოეტურ შესავლად შეიძლება მივიჩნიოთ ლექსი „ქედმოუხრელი ხალხი“, რადგან იგი გარკვეულ წარმოდგენას გვაძლევს იმ მსოფლმხედველობრივი პოზიციების შესახებ, რომლებიდანაც პოეტი აღიქვამს საქართველოს აწმყოსა და წარსულს. ლექსის პირველ ნაწილში ავტორი ოგონებს აზეადობის ხანას საქართველოში, როცა გარეშე მტერი მშვიდობიანი შრომის საშუალებას არ აძლევდა ქართველ ხალხს. ისტორიის ზოგიერთი ფურცელი „ცრემლებსაც კი ჰგვრის“ პოეტს, რადგან ეს ფურცლები თავისუფლების დიდი სულის უხეში დათრგუნვის შემთხვევებზე ყაყადებენ. ლექსების მეორე ნაწილი მიძღვნილია თანამედროვე საქართველოსადმი. პოეტმა იცის, რომ რამდენიმე სტროფით ვერ გადმოსცემს თავის ჩანაფიქრს და ამიტომ ტიპიური მომენტების განზოგადებით ცდილობს სასურველი შთაბეჭდილების შექმნას. რესპუბლიკის ინდუსტრიული გაქანების ნათელ ნიმუშად პოეტს მიაჩნია მეტალურგია ახალი ქალაქი რუსთავი. მისი მრეწველობის აღმავლობა და მშრომელთა ყოველდღიური საქმიანობა პოეტს უჩვენებს „აზეადობისაგან თავისუფალთა მომავლისაკენ მისწრაფებას“. სოციალისტური მშენებლობის შესახებ მზგავსი აზრი გატარებულია ლექსში — „რუსთავის მეტალურგიული ქარხანა“.

რესპუბლიკის წარმატებებს ინდუსტრიალიზაციის გზაზე პოეტი საქართველოს ყოველ კუთხეში ამჩნევს. ინდუსტრიული საწარმოებისა და საკოლმეურნეო სოფლების დათვალიერებისას, თბილისში შესვლისას თუ ალაზნის ველზე მოგზაურობისას, რუსთაველის პროსპექტზე სეირნობისას თუ შავი ზღვის კურორტზე დასვენებისას — კრებულის ავტორისთვის პოეტური შთაგონების წყაროა სიყვარული საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირისადმი, საბჭოთა ხალხებისადმი, რწმენა იმ დიდი შესაძლებლობებისადმი, რაც კომუნიზმის მშენებელ საზოგადოებაშია მოცემული (ლექსები „თბილისში შესვლა“, „ალაზნის ველზე“, „გემი“, „საღამო სოხუმში“ და სხვ.).

პოეტს არც საქართველოს სოფლის მეურნეობის მიღწევები რჩება უყურადღებოდ. მას ახარებს საკოლმეურნეო მინდვრების ბარაქიანი მოსავალი და ქართველი გლეხების შეძლებული ცხოვრება. ლექსში — „ალაზნის ველზე“, რომელშიც ავტორი კახეთში მოგზაურობისას მიღებულ შთაბეჭდილებებს გადმოგვცემს, პოეტი აღტაცებული ლაპარაკობს მდიდარ ქართულ სოფლებსა და ქალაქებზე, ქართულ სუტემართმოყვარეობაზე, ქართული ყოფითი და ისტორიული ტრადიციების ხალხური ხასიათზე. საკოლმეურნეო სოფლის თემისადმი მიძღვნილია ლექსიც — „გლეხის სადიდებლად“, რომელიც ჰ. ჰუპერტს რუსი და ქართველი კოლმეურნეების მეგობრობის ერთ-ერთი ტრადიციული შეხვედრის გამო აქვს დაწერილი. ლირიკულ ფერებში აწერილია რუსეთიდან ჩამოსული დელეგაციის მიღება საქართველოს სოფელში, სოციალისტური შეჯიბრების ხელშეკრულების გაფორმება და დელეგაციის წევრებთან შეხვედრა ქართულ სუფრაზე. პოეტს კარგად ესმის, რომ ამგვარი შეხვედრები ახალი შრომითი წარმატებების საფუძველია. მათში იგი საბჭოთა ხალხების ურღვევი კავშირის ნათელ დადასტურებას ხედავს.

ჰუგო ჰუპერტის ლირიკული წიგნის მთავარი ღირსება სწორედ ის არის, რომ იგი უცხოელ მკითხველს სწორ წარმოდგენას მისცემს საბჭოთა საქართველოს, მისი ხალხის ნამდვილი ისტორიის შესახებ. საქართველო, ლექსთა ამ კრებულის მიხედვით, მოწინავე ინდუსტრიულ-საკოლმეურნეო სოციალისტური რესპუბლიკაა, რომელსაც საბჭოთა ისტორიული წარსული და რევოლუციური ტრადიციები აქვს. მას ისტორიული მეგობრობა აკავშირებს რუს ხალხთან და ამერიკაკავკასიის მეზობელ ერებთან. სწორედ ამ თემისადმია მიძღვნილი ლექსები „მთაწმინდა“, „კოშკები ზღვაში“, „ორარატის მთის წინ“, „მწყემსები“.

კრებულის ბევრი ლექსი საქართველოში მუშაობა მოძრაობიდან აღებულ კონკრეტულ ფაქტებზეა აგებული. უცხოელი მკითხველისათვის ჰუპერტი პოეტურ ფერებში აღადგენს სტალინის რევოლუციურ-მოღვაწეობის დასაწყისს, მის არალეგალურ მუშაობას თბილისის რკინიგზის საბელსნოების მუშათა წრეებში, რევოლუციონერთა ფარულ შეკრებსა ბაკურიანში, ბაქოს ნავთობის ინდუსტრიულ-ტექნიკურ ლაბორატორიას ბინაზე და სხვ. (ლექსები „რკინიგზის საბელსნოები თბილისში“, „ბათუმის ღამე“). დიდი ხელოვნებაა მიძღვნილია ავრეთვე ლექსები „ქალაქ გორში“, „პატარა სოსო კითხულობს რუსთაველს“, „სტალინი ეწერაში“ და „პირველი დღე უსტალინოდ“. საქართველოს რევოლუციურ ტრადიციებზე თხრობისას ქართულ სუფრაზე. პოეტს კარგად ესმის, რომ ამგვარი შეხვედრები ახალი შრომითი წარმატებების საფუძველია. მათში იგი საბჭოთა ხალხების ურღვევი კავშირის ნათელ დადასტურებას ხედავს.

ჰუგო ჰუპერტის ლირიკული წიგნის მთავარი ღირსება სწორედ ის არის, რომ იგი უცხოელ მკითხველს სწორ წარმოდგენას მისცემს საბჭოთა საქართველოს, მისი ხალხის ნამდვილი ისტორიის შესახებ. საქართველო, ლექსთა ამ კრებულის მიხედვით, მოწინავე ინდუსტრიულ-საკოლმეურნეო სოციალისტური რესპუბლიკაა, რომელსაც საბჭოთა ისტორიული წარსული და რევოლუცი